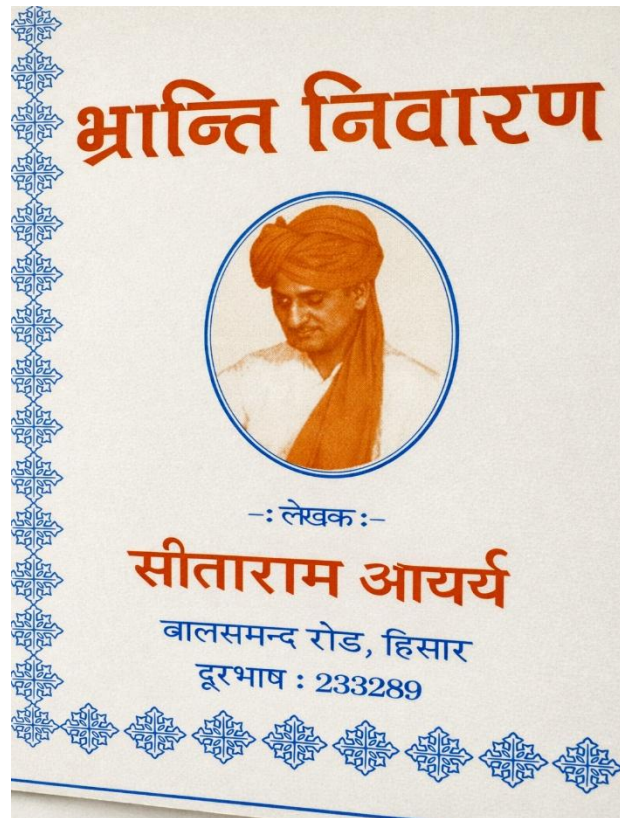

AUM

Verwarring voorkomen

De uitleg van 71 soorten van bijgeloof

Auteur:
Sitaram Arya
Balsamand Road, Hisar

**Uitgegeven door:
Raghoebar Koesal**

Jaar 2002

Vertaling mr. D. Koesal 2026

Verwarring voorkomen

1. Het Bewijs van het Bestaan van God

Stel je voor dat je ergens op de weg 10 tot 20 stenen wanordelijk ziet liggen. Je zult waarschijnlijk aannemen dat deze stenen van een tractor zijn gevallen. Maar stel je nu voor dat diezelfde stenen in paren van twee op elkaar zijn gestapeld, en dat over een afstand van precies 25 meter. Dan lijkt het onwaarschijnlijk dat dit zomaar, zonder opzet, is gebeurd. Je zult eerder concluderen dat er iemand is geweest die deze stenen bewust zo heeft gerangschikt.

Op vergelijkbare wijze beweegt de zon zich elke dag volgens vaste regels en op een vooraf bepaalde tijd. Ook de maan volgt vanaf het begin der tijden een vast ritme. Het heelal zelf wordt op een bepaald moment gevormd en vernietigd. Binnen de geografie bewegen alle planeten, manen, satellieten en de zon zich al eeuwenlang in een eigen, constant tempo, zonder ongelukken of botsingen.

De vraag rijst dan: wie houdt toezicht op deze perfecte orde? Wie zorgt ervoor dat alles zo nauwkeurig verloopt? Volgens deze redenering is het antwoord dat alleen God deze controle en orde kan waarborgen. Dat er een God bestaat, blijkt uit deze harmonie en regelmaat. Bovendien is God ook degene die gevoelens als angst, schaamte en twijfel in mensen heeft gelegd. Dit alles wijst op het bestaan van een goddelijke Schepper die alles bestuurt.

2. De Echte Naam van God

God is één en zijn ware naam is uniek. Deze naam is AUM. Alle andere benamingen zoals Brahma, Vishnu, Mahesh, enzovoort, verwijzen niet naar afzonderlijke goden of machten. Het zijn geen aparte Ishwars of Deva's. Wat de Allerhoogste Vader, de Allerhoogste Ziel, ook onderneemt of uitvoert, op dat moment worden er namen van Hem bezongen die betrekking hebben op Zijn handelingen.

Een treffende vergelijking wordt geïllustreerd: stel dat uw naam Srinivassa is. Wanneer u op een fiets rijdt en iemand roept naar u: 'O fietser', dan is fietser een naam geworden die op dat moment bij u past. Later neemt u een scooter en wordt u 'scooter wale' genoemd. Zo ontstaan er verschillende namen die verwijzen naar handelingen of situaties, maar de persoon blijft dezelfde. Op soortgelijke wijze mogen we niet aannemen dat er vele goden zijn, dat er andere goden naast Hem bestaan, of dat er goden zijn die kleiner of minder machtig zijn dan Hij.

De naam AOM bestaat uit drie lettergrepen, die ieder een belangrijke betekenis dragen: de Schepper, de Onderhouder en de Vernietiger. Niemand anders bezit deze drie fundamentele vermogens. Andere namen die gebruikt worden, zijn slechts uitdrukkingen van de verschillende krachten of bevoegdheden van God, maar zij verwijzen uiteindelijk altijd naar die ene, allesomvattende God.

3. Herinnering aan God: Wat zegt de Veda?

In de Veda's wordt duidelijk gemaakt dat het niet voldoende is om slechts de naam van God, zoals AOM, voortdurend te herhalen. Het idee dat men door eindeloos reciteren van AOM of Ram-Ram God tevreden zou stellen, is volgens deze leer een misvatting. God wordt niet gezien als een ijdeltuit of vleier, die gelukkig wordt van alleen maar

lofzangen of het herhalen van zijn naam. Het is daarom niet de bedoeling om je enkel te beperken tot het reciteren van heilige namen in de hoop daarmee Gods gunst te verkrijgen.

Er wordt een vergelijking gemaakt met een kind op school dat geen inzet toont of zich misdraagt, maar wel voortdurend 'Meester Ji, Meester Ji' blijft zeggen. De leraar zal daar niet tevreden mee zijn als het gedrag en de inzet ontbreken. Op dezelfde manier zal ook God niet blij zijn met iemand die wel zijn naam reciteert, maar de bevelen van God en de richtlijnen van de Veda's naast zich neerlegt.

De essentie is dat het naleven van Gods geboden en het volgen van de Veda's veel belangrijker is dan het herhaaldelijk uitspreken van zijn naam. Zelfs als iemand de naam van God nooit uitspreekt, maar wel leeft volgens zijn richtlijnen, zal God volgens de Veda's zeker tevreden zijn.

4. De Veda: De Grondwet van het Begin der Schepping

Volgens de leer is de leeftijd van elke schepping, waaronder de huidige aarde, vier miljard en tweeëndertig miljoen jaar. Het universum waarin wij leven, werd 1.660.853.102 jaar geleden geschapen. De reden voor deze schepping is dat God het universum heeft gecreëerd zodat levende wezens hun karma kunnen uitvoeren en de gevolgen daarvan kunnen ondergaan.

Voor het eerst werd een jong mens geboren in een incestueuze creatie in het land Tibet. Om te begrijpen hoe mensen deze schepping en de daaropvolgende wezens, evenals andere vruchten en medicijnen, kunnen benutten, koos de Almachtige Oervader uit alle geschapen mensen vier personen die zich onderscheidden door hun daden. Aan hen gaf Hij de kennis in de vorm van de Veda's, ten behoeve van het welzijn van alle levende wezens.

De Vier Veda's en Hun Betekenis

De naam 'Veda' verwijst naar vier afzonderlijke geschriften: Rigveda, Ayurveda, Atharvaveda en Samaveda. Samen bevatten deze Veda's 20.348 mantra's. Deze mantra's zijn uniek omdat ze alleen in de Veda's voorkomen; andere geschriften bevatten slechts verzen. De mantra's in de Veda's zijn vervuld met kennis en wetenschap, bedoeld voor het welzijn van alle levende wezens.

Sommige mensen verkeren in de misvatting dat de Veda's alleen in het Sanskriet beschikbaar zijn en daardoor onbereikbaar blijven. Door deze aanname ontzeggen zij zichzelf de rijkdom aan kennis die de Veda's bieden. Dit beeld is echter onjuist. Dankzij de genade van Maharishi Dayanand en het harde werk van zijn volgelingen zijn de Veda's nu ook beschikbaar in eenvoudige Hindi, zodat zelfs een gewoon geschoold persoon er voordeel uit kan halen.

Mantra's en Hun Werkelijke Doel

Het is belangrijk om te beseffen dat er mensen zijn die zich voordoen als kenners van Veda's en mantra's, maar hun doel is niet het verspreiden van ware Veda-kennis; zij streven slechts naar het vergaren van rijkdom. Zulke personen dienen vermeden te worden. Mantra's zijn er voor ons welzijn en niet voor ons verlies of nadeel. Het woord mantra betekent 'gedachte' en heeft niets te maken met magie of tovenarij.

5. Religieuze overdenkingen

Vaak worden rituelen als havan uitvoeren, avondgebeden doen, of een bezoek brengen aan tempels, moskeeën, kerken of gurudwara's gezien als uitingen van religie. Ook het reizen naar de Ganges, vasten, offers brengen of het buigen van het hoofd in gebed worden hieronder geschaard. Toch vormen deze handelingen op zichzelf geen religie. Dit zijn allemaal daden – en afhankelijk van de intentie en uitkomst kunnen ze als goed of slecht worden beschouwd.

Maar wat is religie dan wél? Religie betekent: geen vervalsing plegen, niet sjoemelen met gewichten, geen steekpenningen aannemen, geen bedrog of onrecht doen. Het is: handelen naar het principe dat je voor anderen hetzelfde doet als wat je van hen verlangt. Oprechte plichtsbetrachting en eerlijkheid in al je werk vormen de kern van ware religie.

In de huidige tijd spreekt de regering vaak over secularisme en het seculier zijn. Maar stel, het land wordt aangevallen door een vijand: zal de zogenaamd seculiere regering dan niet handelen vanuit een eigen 'religie'? Op zulke momenten moet ook de regering haar plicht en rechtvaardigheid volgen – ook dat is religie in praktijk.

Zonde en gerechtigheid zijn begrippen die alleen aan mensen zijn voorbehouden, niet aan andere levensvormen. Een leeuw doodt dagelijks meerdere dieren, of een hagedis eet wel 150 tot 200 dieren per dag – dit wordt niet als zonde gezien. Ook een koe die haar hele leven melk geeft, doet daarmee veel goeds, maar heeft geen 'religie'. Bij mensen ligt dat anders: als een mens zelfs een insect doodt zonder reden, begaat hij een zonde. En zelfs een kleine gift, hoe bescheiden ook, geldt als een daad van religie.

6. Boeken die het lezen waard zijn

Het bepalen welke boeken daadwerkelijk het lezen waard zijn, vereist een kritische benadering. Er zijn vier essentiële criteria waar een boek aan moet voldoen om als waardevol te worden beschouwd. Ten eerste moet het boek in overeenstemming zijn met de Veda's, zodat het aansluit bij de fundamentele wijsheid en principes die daarin besloten liggen. Ten tweede dient het boek de toets van logica te doorstaan, zodat de inhoud helder en rationeel verklaard kan worden. Het derde criterium is dat het boek door het intellect geaccepteerd moet worden; het moet de lezer op verstandelijk niveau aanspreken en overtuigen. Tot slot is het belangrijk dat het boek trouw is aan de wetenschap, zodat de informatie erin betrouwbaar en feitelijk correct is.

Het is verstandig om de kostbare tijd van het menselijk leven niet te verspillen aan het lezen van boeken die niet aan deze vier criteria voldoen. Een belangrijk aandachtspunt hierbij is dat de kennis die in een uur uit door wijzen geschreven boeken kan worden opgedaan, vaak zelfs in tien uur moeilijk te verkrijgen is uit boeken die door gewone mensen zijn geschreven. Dit benadrukt het grote belang van werken die aan deze eisen voldoen.

Diverse werken die aan deze vier criteria voldoen, zijn onder andere de zes Darshans, tien Upanishads, Asthadhyayi, Mahabashya, Vyakarana, Nighantu, Nirukta, Brahman Granth en Shatapatha. Wie zich verdiept in deze geschriften, zal waardevolle inzichten en kennis vinden die als parels kunnen worden beschouwd.

7. Mantra's: Betekenis en Doel

Mantra's zijn uitsluitend te vinden in de Veda's; buiten deze geschriften bestaan er geen mantra's. Zij zijn bedoeld voor het welzijn van alle levende wezens. Mantra's bevatten advies over hoe wij profijt kunnen halen uit zowel deze wereld als uit concepten als hemel en hel, en ze reiken handvatten aan voor het bereiken van moksha (verlossing). Het hoofddoel van mantra's is dus het bevorderen van voorspoed en welzijn.

Er bestaat geen enkele mantra die enig levend wezen schade kan berokkenen. Personen die beweren dat men met een mantra iemand tot as kan laten vergaan of anderen kan schaden, zijn bedriegers. Zij maken misbruik van de angst van anderen en gebruiken mantra's als een truc om mensen te misleiden. Zulke praktijken zijn bedrog en moeten worden voorzien als oneerlijkheid.

8. Het doel van het menselijke leven: verlossing

Er bestaan verschillende opvattingen over wat verlossing precies inhoudt. Sommigen menen dat verlossing betekent dat de ziel volledig opgaat in God, waardoor het individuele bestaan ophoudt te bestaan. Maar als het bestaan van levende wezens tot een einde komt, wie ervaart dan nog het geluk van die zogenoemde verlossing?

Werkelijke verlossing is alleen bereikbaar in de menselijke levensvorm. Het pad naar verlossing vraagt dat men afstand doet van bedrog, fraude, egoïsme en dergelijke, en zich inzet voor onbaatzuchtig handelen – zoals Maharishi Dayanand dat voorleefde.

Voor sommige mensen wordt verlossing in slechts één leven bereikt, terwijl anderen door de daden die zij in vele levens verrichten, uiteindelijk na verloop van tijd een staat van langdurig geluk bereiken. In deze staat zijn ze verlost van de voortdurende cyclus van geboorte en dood. Het levende wezen reist dan door het universum met een subtiel, onstoffelijk lichaam – zonder benen, maar in staat tot beweging; zonder ogen, maar in staat te zien; zonder oren, maar in staat te horen – en leeft in gelukzaligheid. Dit is wat met verlossing wordt bedoeld.

Het uiteindelijke doel van het menselijke leven is het bereiken van deze verlossing. Alle aardse zaken zoals huis, auto, partner, kinderen en kleinkinderen zijn slechts middelen op deze weg, niet het doel zelf. Door goede daden kan zelfs een hond bij een rijke eigenaar terechtkomen en alle gemakken van het leven genieten, maar verlossing zal hij daardoor niet bereiken. Werkelijke verlossing overstijgt materieel bezit en comfort.

9. Hemel en hel: een wereldse benadering

Veel mensen zijn ervan overtuigd dat hemel en hel gescheiden gebieden zijn, ergens buiten onze directe leefwereld. Dit idee wordt echter bevraagd door het voorbeeld van Rakesh Sharma, die tijdens zijn reis naar de maan werd gevraagd of hij onderweg de hemel of de hel was tegengekomen. Zijn antwoord was dat er niets anders dan ruimte te vinden is: geen hemel, geen hel.

Volgens deze benadering bevinden zowel hemel als hel zich op aarde zelf. De omstandigheden waarin iemand wordt geboren, bepalen in zekere zin of men zich in de hemel dan wel in de hel bevindt. Zo wordt het geboren worden in het huis van Ghasitu Ram omschreven als een hel, terwijl geboren worden in het huis van Dhanpat Ram als een hemel wordt gezien. Toch zijn deze situaties niet onveranderlijk. Door daden uit het verleden kan iemand, zelfs na een moeilijke start ('de hel'), zich opwerken naar een positie die als 'hemel' wordt ervaren. Omgekeerd kan iemand die in een welvarende

familie is geboren ('de hemel'), door verkeerde keuzes en gedrag zoals verslaving of gokken alles verliezen en zo in de 'hel' terechtkomen.

Het voorbeeld van Dhirubhai Ambani uit Gujarat illustreert dit: hij werd geboren in moeilijke omstandigheden ('de hel'), verkocht uien met een mand op zijn hoofd, maar wist door toewijding en hard werken op te klimmen tot de grootste zakenman van het land, waarmee hij de 'hemel' bereikte. Anderzijds zijn er mensen die in welvaart geboren worden, maar die door hun eigen handelen afdalen naar de 'hel'.

De boodschap is dan ook dat men niet moet streven om 'in de hemel geboren' te worden of daar te blijven. In plaats daarvan is het belangrijk om, als je in de 'hel' bent geboren, te proberen op te klimmen naar de 'hemel'. Het is de inzet, de keuzes en het handelen die bepalen waar iemand zich uiteindelijk bevindt, niet slechts de omstandigheden van geboorte.

10. Waarom bang zijn voor het woord Arya?

Er heerst bij veel mensen angst en terughoudendheid rondom het woord "Arya". Vaak wordt aangenomen dat het woord uitsluitend verbonden is aan de Arya Samaj, alsof alleen leden van deze gemeenschap zich Arya mogen noemen. In werkelijkheid is het begrip veel breder: "Arya" betekent namelijk het beste, het edelste, en dit is niet voorbehouden aan één bepaalde groep of beweging. Ook buiten de Arya Samaj zijn er in andere samenlevingen mensen van hoge kwaliteit en nobel gedrag te vinden.

Toch komt het voor dat deze mensen zichzelf niet als "Arya" (nobel) aanduiden, mede doordat in de publieke opinie een verkeerd beeld is ontstaan. Er leeft het misverstand dat een Arya iemand is die nergens in gelooft, maar dat is niet juist. In werkelijkheid is een Arya niet iemand die klakkeloos alles aanneemt als waar—denk aan geloof in geesten, godinnen, goden, of figuren als Ram, Krishna of Hanuman—maar iemand die streeft naar waarheid en het beste in zichzelf en anderen.

De oorsprong van het woord ligt diep verankerd in de geschiedenis van het land. De eerste naam van dit gebied was "Aryavarta", het land van de Ariërs. Dit komt ook terug in bekende verhalen en series over het verleden. Zo wordt in de Ramayan Bharat aangesproken als "Arya Putra" door Ram en andersom, en in de Mahabharata noemt Gandhari haar zoon Dhritarashtra herhaaldelijk "Arya Putra". Ook in de serie Chanakya wordt deze term veelvuldig gebruikt. Opvallend is dat het woord "Hindoe" in deze contexten zelfs niet wordt genoemd.

Het is daarom passend dat alle goede mensen ter wereld trots zouden moeten zijn zichzelf Arya te noemen. Niemand hoeft zich gevangen te voelen door de gedachte dat het woord enkel aan de Arya Samaj toebehoort. "Arya" staat voor het beste in ieder mens, ongeacht afkomst of religie.

11. Sanyasi of Baba: een nadere beschouwing

Binnen de traditie geldt dat alleen een Brahmaan het recht heeft om sannyasa te nemen; anderen komen hier niet voor in aanmerking. Wie dit pad wil bewandelen, dient zich eerst door kennis tot Brahmaan te ontwikkelen. Bovendien is niet elke Brahmaan automatisch geschikt om sanyasi te worden. Alleen wie daadwerkelijk afstand heeft genomen van wereldse zaken, kan deze levenswijze dragen.

Onder de Baba's die saffraankleurige kleding dragen, is het merendeel niet daadwerkelijk onthecht van aardse zaken. Slechts een klein percentage, naar schatting

één tot twee procent, leeft werkelijk onverschillig tegenover het materiële bestaan. De overige Baba's vallen uiteen in drie typen:

- Degenen die thuis geen eten hebben en asceten worden om in hun levensonderhoud te voorzien en reiskosten te kunnen betalen.
- Degenen die beschikken over voedsel, huis, land en eigendommen, maar omdat hun schoondochters niet voor hen zorgen, kiezen sommigen ervoor vader te worden.
- Mensen die het vertrouwen dat anderen stellen in saffraankleurige kledij misbruiken; zij laten hun voeten aanraken, zamelen donaties in en worden monniken uit eigenbelang.

Het is daarom verstandig om alleen vertrouwen te schenken aan heiligen na een grondig onderzoek van hun motieven en levenswijze. Een ware sanyasi kan immers meer liefdadigheid voor het land bewerkstelligen dan honderd huisbewoners, omdat hij zijn gehele tijd aan het welzijn van anderen wijdt. Maharishi Dayanand wordt als voorbeeld genoemd van zo'n echte sanyasi.

12. Wie noemen wij Devta (God)?

In deze traditie staat de naam 'Devata' of 'God' voor degene die geeft zonder iets terug te nemen. Voorbeelden hiervan zijn de windgod, die ons leven schenkt en niets terugvraagt, de vuurgod, die warmte verschaft zonder er zelf iets voor te ontvangen, en de Aarde God, die ons ruimte biedt om te wonen en voedsel om te eten, terwijl hij niets terugneemt. Deze goden kenmerken zich dus door hun onbaatzuchtigheid: ze nemen niets, ze geven alleen.

Toch is er in de maatschappij een probleem ontstaan rondom het begrip Devta. Soms wordt prasad (offerande) geassocieerd met bedragen, zoals 11 of 51 roepies, of met zaken als sivamani of een lendendoek. Hierin schuilt de verwarring: deze god neemt niet, omdat hij niets geeft of neemt. Het zijn juist denkbeeldige mensen die een zeer ernstig probleem in het land hebben veroorzaakt door het idee te verspreiden dat er voor God betaald moet worden.

Dit fenomeen heeft geleid tot de basis van omkoping binnen de samenleving. Als men het idee accepteert dat God alleen werkt met steekpenningen – prasad van Rs11, Rs15, sivamani – wat kan men dan van de bedienden verwachten? Van jongs af aan is ons ingeprent dat God te koop is, en deze opvatting heeft tegenwoordig een uiterst gevaarlijke vorm aangenomen.

Zolang men doorgaat met het aanbieden van steekpenningen aan God, zullen ook de dienaren niet stoppen met het aannemen van steekpenningen.

13. Wat is bedevaart?

Een ware bedevaart is niet simpelweg het nemen van een bad in een heilige rivier of ander soort water. Fysiek water kan het lichaam reinigen, maar de ziel wordt er niet mee gezuiverd. De essentie van een pelgrimstocht ligt in het overwinnen van je eigen zonden en misstappen; wie hierin slaagt, wordt aangeduid als een 'Tirtha'. Werkelijke spirituele reiniging en innerlijke groei worden bereikt door het verwerven van kennis en wijsheid.

Bovendien bestaat een echte pelgrimstocht uit het dienen van je ouders, grootouders, schoonfamilie, goeroe (leraar) en anderen die een belangrijke rol spelen in je leven. Het

aannemen van hun wijze raad en het ontvangen van hun zegeningen vormen de kern van wat als een spirituele reis of bedevaart gezien wordt. Andere handelingen dan deze, hoe traditioneel ook, zijn in wezen geen ware bedevaart.

14. De betekenis van een goeroe

Er wordt vaak gesteld dat het verkrijgen van kennis onmogelijk is zonder een goeroe. Dit uitgangspunt bevat zonder twijfel een kern van waarheid, maar het roept ook de vraag op: wie is werkelijk een goeroe en wie verdient het om als zodanig beschouwd te worden?

De eerste leraar in het leven van ieder mens is de ouder. Ouders nemen van nature de rol van goeroe op zich; ze bieden niet alleen zorg en begeleiding, maar zijn ook degenen bij wie men terecht kan voor advies en levenslessen. Daarmee zijn ouders in essentie de eerste goeroes in ieders leven.

Naast deze ware goeroes zijn er echter ook mensen die zich slechts bij naam goeroe noemen. Zij bezitten geen diepgaande kennis of inzichten, noch zijn ze in staat hun discipelen werkelijk iets waardevols te leren. Zulke zogenaamde goeroes zijn niet in staat om hun volgelingen te onderwijzen, aangezien zij zelf geen echte kennis bezitten. Het is dus belangrijk waakzaam te zijn voor deze nepgoeroes.

In de maatschappij heeft men mensen vaak misleid door liederen te zingen ter verheerlijking van de goeroe, zonder dat deze daadwerkelijk de kwaliteiten bezit die bij een ware goeroe horen. Het is wenselijk om zulke praktijken te vermijden, zodat alleen zij die werkelijk kennis en wijsheid bezitten als goeroe erkend worden.

15. Yajnopavit (Janeu): Betekenis en Symboliek

Veel mensen menen dat het heilige koord, de janeu, uitsluitend een symbool van brahmanen is. Dit is echter een misvatting; de janeu is in werkelijkheid het symbool van de Dwijas. Een Dwija is iemand die zijn plichten begrijpt en erkent. Het dragen van de heilige draad staat gelijk aan het aangaan van een verplichting, vergelijkbaar met het afsluiten van een lening waarbij de kredietverstrekker een handtekening ontvangt en een dossier opstelt. Op dezelfde manier vormt de janeu een soort dossier, bestaande uit drie draden die elk staan voor een specifieke schuld die de mens moet aflossen: de rishi-schuld, de dev-schuld en de pitra-schuld.

De Drie Schulden van de Mens

- Pitra-schuld (Schuld aan de ouders): Deze schuld hebben we aan onze ouders, omdat zij ons het leven hebben geschonken, ons vanaf onze geboorte hebben verzorgd, onze luiers hebben verschoond en ons hebben grootgebracht. Eén draad van de janeu herinnert ons er telkens aan dat deze schuld pas vereffend is wanneer we onze ouders met toewijding dienen.
- Dev-schuld (Schuld aan de goden): Net als de vuurgod, de zonnegod, de windgod, de maangod en de aardegod — de devata's — voorzien zij ons dagelijks van voedsel, leven, ruimte, warmte en andere essentiële zaken. Hun bijdrage brengt een verplichting met zich mee. Een van de draden symboliseert dat deze goden beschermd dienen te worden tegen vervuiling, bijvoorbeeld door het dagelijks uitvoeren van havan. Door te sparen en te zuiveren, lossen we deze schuld af. Dit is een verantwoordelijkheid die ieder mens dag in, dag uit moet nakomen.

- Rishi-schuld (Schuld aan de wijzen): Deze schuld vereffenen we door de Aarsh Sahitya te bestuderen en toe te passen — de geschriften die door de rishi's en geleerden met veel inspanning zijn nagelaten. Door hun kennis te bestuderen en na te volgen, brengen we hun een passend eerbetoon.

Samengevat fungeert de janeu dus als een voortdurende herinnering aan de drie fundamentele verplichtingen die ieder mens heeft: jegens zijn ouders, de goden en de wijzen. Het dragen ervan is niet slechts een uiterlijke traditie, maar een teken van innerlijke toewijding aan deze plichten.

16. Rishi Dayanand: Zijn Betekenis en Invloed

Er bestaat veel verwarring over Rishi Dayanand. Veel mensen zijn in de veronderstelling dat Dayanand zelf nergens in geloofde, of dat de Ariërs die zich op hem beroepen, ook niet werkelijk in iets geloven. Deze opvatting doet echter geen recht aan de werkelijkheid: Dayanand had juist duidelijke overtuigingen en wist heel goed waarin geloofd moest worden.

De meeste mensen geloven in Ram, maar zonder te beseffen waar dat geloof op gebaseerd is. Zoals eerder uiteengezet, is het belangrijk te onderstrepen dat als Dev Dayanand niet naar dit land was gekomen, men waarschijnlijk nog steeds stenen als goden had aanbeden in plaats van het ware goddelijke te erkennen. Niet alleen dat: het land zou mogelijk nog steeds onder koloniale overheersing hebben gestaan en niet onafhankelijk zijn geweest.

Rishi Dayanands invloed reikte verder dan religieuze hervorming alleen. Zonder zijn inzet zouden weduwen van vijf jaar hun hele leven in tranen hebben doorgebracht, zonder ooit het recht te krijgen om opnieuw te trouwen. Initiatieven zoals het openen van koeienstallen zouden niet tot stand zijn gekomen, en de onaanraakbaren zouden geen gelijke rechten hebben verkregen.

Kortom, Dayanand heeft niet alleen de mensen en het land gered, maar zijn invloed strekt zich zelfs uit tot de hele wereld. Ondanks dat hij veel tegenwerking ondervond—men stenigde hem, gooide slangen naar hem en liet hem vergif drinken—blijft zijn werk bijzonder indrukwekkend. Zijn daden getuigen van zijn grootsheid en zijn blijvende betekenis voor de samenleving.

17. Shri Ram Chandra: Misvattingen en Werkelijke Betekenis

Rond het figuur van Shri Ram Chandra bestaan twee hardnekkige misvattingen. Ten eerste wordt vaak aangenomen dat Ram een incarnatie van God zou zijn. Ten tweede leeft het idee dat de Ariërs niet in Ram willen geloven. Beide opvattingen zijn echter ongegrond en verdienen nuancering.

Misvatting 1: Ram als incarnatie van God

God is in essentie overal en alomtegenwoordig. Het idee dat God als Ram op aarde moest verschijnen roept vragen op: waarom zou een almachtige God de cyclus van geboorte en dood doorlopen om Ravana te verslaan, als Hij met één gebaar miljarden levens zou kunnen beëindigen? Als Ram daadwerkelijk God was, zouden zijn daden in verhouding tot zijn macht triviaal zijn; het zou zelfs een beschuldiging zijn dat hij, ondanks zijn goddelijkheid, slechts kleine dingen verrichtte. Wanneer Ram echter als mens wordt beschouwd, zijn zijn prestaties des te bewonderenswaardiger. Denk aan de

machtinge Bali die Ravana versloeg, het uiteengevallen India dat door Ram werd verenigd, en zijn status als 'Maryada Purushottam' — een toonbeeld van morele perfectie.

Misvatting 2: Ariërs geloven niet in Ram

De tweede misvatting, namelijk dat Ariërs niet in Ram geloven, is vergelijkbaar met “een dief die de politieagent uitscheldt.” In werkelijkheid zijn het juist de Ariërs die trouw geloven in Ram. Zij die beweren dat Ariërs niet in Ram geloven, misbruiken doorgaans de naam van Ram; ze bedelen bijvoorbeeld in zijn naam, gebruiken zijn afbeelding om geld in te zamelen, en behandelen Ram als een bedelaar. Vaak plaatsen ze prasada voor het beeld, nemen het vervolgens voor zichzelf en luiden de klok voor Ram, maar hun devotie is slechts oppervlakkig.

De rol van de Arya Samaj

De ware toewijding en bescherming van Ram komt tot uiting in het handelen van de Arya Samaj. Toen Ram verscheen, was het het Arische volk dat hem beschermde. Een voorbeeld hiervan is toen de Nizam van Hyderabad de tempel van Ram verwoestte; alle priesters die het voedsel en prasada hadden opgegeven vluchtten, maar de Arya Samaj leidde een beweging, bracht offers en dwong de Nizam op zijn knieën. Ook toen Jain Acharya Tulsi Ji in zijn boek het karakter van Ram en moeder Sita belasterde, kwam de Arya Samaj in actie door een beweging te starten en het boek uit de handel te laten nemen.

18. Hanuman: Groot Mens of Mythisch Dier?

De vraag of Hanuman nu een aap of een mens was, blijft velen bezighouden. Hoewel hij vaak wordt afgebeeld als een aap, was Hanuman nu in werkelijkheid een brahmacharya (celibatair), een geleerd en krachtig groot mens. Toch hebben bijgelovige en fanatieke volgelingen hem niet als groot man erkend, maar juist als dier neergezet. Door hem een aapachtig gezicht te geven, een staart toe te voegen en hem te laten dansen, is zijn ware menselijkheid naar de achtergrond verdwenen. Hanuman nu behoorde in feite tot een mensenras dat in de bossen leefde. Het idee dat hij een staart zou hebben gehad, is even onzinnig als te zeggen dat Vajpayee een staart had tijdens het presidentschap van Sri Abdul Kalam. Hanuman nu was bovendien een sleutelfiguur binnen het koninkrijk van Ram; hij was de premier, een positie van aanzien en verantwoordelijkheid.

De stagnatie van de ontwikkeling van onszelf en toekomstige generaties komt voort uit het feit dat wij grote mannen niet als mensen laten, maar hen verheffen tot goden of goddelijke wezens. Hierdoor ontstaat een onoverbrugbare afstand; als zij goden zijn, hoe kunnen wij dan met hen wedijveren? Dit idee zit diep geworteld in onze denkwijze. Als we het leven van een groot man als Hanuman daadwerkelijk als voorbeeld zouden nemen, zou het opvoeden van onze kinderen naar zijn karakter veel waardevoller zijn dan hem te vereren als een godheid.

De huidige verering van Shri Ram bestaat uit het aanbieden van prasada en bloemen aan een afbeelding. Maar het zou veel betekenisvoller zijn als het karakter van Hanuman als inspiratiebron wordt genomen. Door blind geloof dwalen arme, onschuldige mensen doelloos rond. Waar een verstandig persoon stenen uit de weg zou ruimen, blijven zij hulpeloos zwerven op plekken als Mehandipur, Salasar Khadu en Tirupati. Gebruik daarom je verstand om jezelf en anderen te redden van deze dwaalwegen.

19. Shri Krishna Chandar: De Vertekende Beeldvorming en Werkelijke Grootseid

Hoewel vrijwel alle grote mannen in de geschiedenis door hun eigen volgelingen zijn bespot of verkeerd begrepen, is het karakter van Shri Krishna misschien wel het meest door het slijk gehaald. Toegewijden hebben hem niet alleen onrecht aangedaan, maar hem ook op ongekende wijze verkeerd neergezet. Van alle grote figuren is niemand zo onderworpen aan verzinsels en valse beschuldigingen als hij.

Men heeft van Shri Krishna, oorspronkelijk een yogi en spirituele leider, een bhogi gemaakt: een genietter die zich zou laten leiden door aardse verlangens. Zijn ware relatie met zijn vrouw Rukhmani werd terzijde geschoven en in plaats daarvan werd hij gekoppeld aan Radha, zijn tante van moederszijde, de vrouw van Kansa's broer Rayana. Er zijn verhalen in omloop gebracht alsof hij 16108 vrouwen zou hebben gehad, en men heeft niet geschroomd hem af te schilderen als een boterdief, belastingontduiker, leugenaar en zelfs als een schurk. Dergelijke verhalen, zoals "hoe ga je het water vullen, speelt de zoon van Nand onderweg?", zijn verzonnen en bevatten geen waarheid; ze doen afbreuk aan zijn werkelijke grootseid.

In werkelijkheid was Krishna getrouwd met Rukhmani. Toen het echtpaar na hun huwelijk samenkwam in een privékamer, uitte Rukhmani haar wens: "O mijn dierbare echtgenoot, als ik een kind zal krijgen, moet het net zoals jou zijn." Krishna antwoordde daarop: "Als jij een kind wilt hebben zoals ik ben, dan moeten wij nog twaalf jaar mediteren." Beide echtgenoten beloofden deze twaalf jaar toegewijd te volbrengen. Na deze periode ontmoetten ze elkaar opnieuw en werd Pradyumna geboren, die Krishna's vorm en karakter droeg.

De grootseid van Krishna blijkt ook uit zijn rol in de Mahabharata. De Kaurava-groep was aanzienlijk machtiger dan de Pandava's. Toch zorgde Krishna's beleid en leiderschap ervoor dat de overwinning van de religie werd verzekerd en de Pandava's uiteindelijk zegevierden. Dit was te danken aan de wijsheid en het leiderschap van Yogi Raj Krishna Chandra ji Maharaj.

20. Het Belang van het Begroetingswoord

Een begroetingswoord speelt een essentiële rol in de manier waarop mensen met elkaar omgaan. Het moet zodanig gekozen worden dat het een sfeer van wederzijds respect creëert. De kern van een goede groet is dat je de ander actief verwelkomt—dat je laat blijken: "Ik heet jou welkom." Volgens deze gedachte is er eigenlijk maar één begroetingswoord dat volledig aan deze eis voldoet, namelijk namaste.

Andere begroetingsvormen schieten tekort in deze betekenis. Zo is namaskar volgens de tekst onvolledig en betekenisloos; het wordt zelfs bestempeld als zinloos, een leeg gebaar zonder inhoud. Dit wordt toegeschreven aan Hedgewar ji, die het zou hebben geïntroduceerd. Ook Ram-Ram is in wezen niet geschikt, want daarmee groet je niet de persoon tegenover je, maar Ram zelf. De echte ontmoeting en erkenning van de ander blijven zo uit.

Andere veelgebruikte begroetingen zoals Jai Hind of Sat Shri Akal benoemen respectievelijk het land of een religieus concept, maar besteden geen aandacht aan het daadwerkelijk verwelkomen van de persoon die je ontmoet. Wanneer iemand goedemorgen zegt, wenst die een goede ochtend toe, maar ontbreekt het persoonlijke gebaar van gastvrijheid richting de ander.

De conclusie uit deze analyse is helder: het enige begroetingswoord dat werkelijk de ander erkent en respect betuigt, is namaste. Met deze groet wordt iedereen—groot of klein—met gelijkwaardige waardigheid behandeld, en kan men elkaar op een respectvolle manier welkom heten.

21. Vanaprastha: De Derde Levensfase

De Vanaprastha is de derde fase in het traditionele levenspad, maar dit begrip wordt in de praktijk vaak verkeerd toegepast. Tegenwoordig maken sommigen misbruik van het concept Vanaprastha door uiterlijke symbolen te hanteren die in werkelijkheid geen enkele relatie hebben met de ware aard van deze fase. Het dragen van gele of saffraankleurige kleding, het laten groeien van gematteerd haar, op blote voeten lopen—dit zijn geen werkelijke kenmerken van Vanaprastha. Zulke uiterlijke vertoningen worden slechts gebruikt om bepaalde voordelen te behalen. Zo lopen mensen in deze kleding om aandacht te trekken, ontvangen zij gratis voedsel of besparen zij op reiskosten doordat zij kosteloos met de trein kunnen reizen.

De essentie van Vanaprastha ligt echter ergens anders. Wanneer men zijn verantwoordelijkheden als huishouder heeft volbracht en zich uit het gezinsleven heeft teruggetrokken—dit kan alleen of samen met de partner—dan volgt een ritueel. Thuis wordt ghee toegevoegd aan Sthalipak (zoete rijst) en worden 43 offers gebracht, zoals beschreven in de veertiende Sanskar van de Sanskaar Vidhi. Daarbij spreekt men de intentie uit: “Vanaf vandaag zullen wij dit pad volgen.”

Het leven in deze fase draait om drie kernactiviteiten: zelfstudie, het bijwonen van satsang (spirituele bijeenkomsten) en meditatie. Dit is de ware betekenis van Vanaprastha. Het is nadrukkelijk niet bedoeld om een goeroe te worden, zich opvallend te kleden of zichzelf op de borst te kloppen. Zulke gedragingen zijn slechts vormen van schijnheiligheid. Een ware Vanaprastha vraagt zelfs niet om aalmoezen; hij leeft oprecht en ingetogen, in toewijding aan innerlijke groei en spirituele verdieping.

22. De Betekenis van de Ramayana

De Ramayana wordt vaak gezien als een religieuze tekst, maar in werkelijkheid is het geen religieus geschrift. Het verhaal beschrijft de geschiedenis van een grote oorlog die werd uitgevochten door Maryada Purushottam Shri Ramchandraji. Deze strijd werd gevoerd met een duidelijk beleid en een morele code, met als doel het gefragmenteerde land in de Treta Yuga te verenigen. Hierdoor kan de Ramayana wel worden beschouwd als een religieuze oorlog, maar haar waarde ligt vooral in de lessen die eruit geleerd kunnen worden.

Uit de Ramayana kunnen we belangrijke inzichten halen. Zo wordt bijvoorbeeld gewezen op de nadelen van polygamie aan de hand van het leven van Dasharatha. Daarnaast biedt het epos talloze dagelijkse voorbeelden van respect en toewijding: het respect van Ram voor zijn vader, de broederlijke loyaliteit van Lakshmana, de toewijding van Sita aan haar echtgenoot, en de opoffering van Bharat. Zulke vormen van opoffering en toewijding zijn nergens anders op aarde te vinden.

Het reciteren van de Ramayana alleen, als een papegaai, brengt geen werkelijke vooruitgang. Het is van belang het voorbeeld dat in deze geschiedenis wordt gegeven te volgen en toekomstige generaties te inspireren met deze waarden en gedragingen.

23. Mahabharata: Een Oorlog van Ego en Verval

De Mahabharata wordt vaak onterecht gezien als een religieuze tekst, terwijl het in werkelijkheid geen religieus geschrift is. In tegenstelling tot de Ramayana, waarin de oorlog in het tijdperk van Treta werd gevoerd vanuit religieuze en morele motieven en ten gunste was van de verheffing van het volk, was de Mahabharata-oorlog vooral ingegeven door egoïsme. Waar de strijd in de Ramayana diende tot opbouw, leidde de Mahabharata tot ondergang.

Tijdens de periode van Ram heerste er onder de broers harmonie; zij behandelden elkaar met respect en deelden verantwoordelijkheden als een bal die onderling werd doorgegeven. In de Mahabharata daarentegen was de troon het mikpunt van begeerte, en broers waren uit op elkaars ondergang. Het respect dat in het Ram-tijdperk aan de echtgenote van een broer werd betoond – zij werd als een moeder gezien – maakte in de Mahabharata plaats voor vernedering, waarbij de vrouw van de broer zelfs publiekelijk werd gevraagd om op haar blote dij te zitten.

De gevolgen van deze oorlog waren desastreus. De wijze geleerden en krachtige leiders van het land kwamen om in het geweld, waarna het rijk begon af te brokkelen en te versnipperen. Deze verdeeldheid leidde uiteindelijk tot slavernij: het land kwam 665 jaar lang onder moslimheerschappij te staan, gevolgd door nog eens 160 jaar onder de Britten. De Mahabharata-oorlog wordt zo omschreven als een ramp die het land in een diepe crisis stortte.

Toch ontstond uit deze ellende uiteindelijk een keerpunt. De Almachtige Oppervader stuurde een grote ziel, Maharishi Dev Dayanand, die in 1875 met zijn werk “Satyarth Prakash” de slogan van onafhankelijkheid bracht. Daarmee werd het ongeluk van de Mahabharata-oorlog omgebogen tot een nieuwe hoop voor het land.

24. De Betekenis van de Geeta

De Geeta speelt zich af op een beslissend moment: de oorlogstrom heeft geklonken en twee machtige legers staan tegenover elkaar, klaar om in een oogwenk totale vernietiging te brengen. Duryodhana, de formidabele tegenstander van de Pandava's, is vastbesloten de strijd te winnen, ongeacht de middelen die hij daarvoor moet inzetten. Op dat kritieke moment, wanneer de spanning te snijden is, grijpt Krishna ji—bekend om zijn scherpe inzicht en politieke sluwheid—in. Volgens de Geeta neemt hij de tijd om een lange, zes uur durende preek te houden voor Arjuna, waarin hij spreekt over de ziel en God. Dit roept de vraag op: welke rationele mens zou geloven dat er op zo'n gespannen moment zes uur lang geprekeet wordt, terwijl de strijd elk moment kan losbarsten?

In werkelijkheid gebeurde er iets anders. Toen Arjuna zijn eigen familieleden onder de vijanden zag, kwam hij in de verleiding om hen niet te doden voor het koninkrijk. Krishna ji voelde de stemming van het moment aan en wees op de gebeurtenissen rondom Duryodhana, zoals het incident waarbij Duryodhana Draupadi publiekelijk vernederde. Krishna sprak niet met omwegen, maar raakte direct de kern door te verwijzen naar wat er daadwerkelijk was gebeurd. Dit kwam bij Arjuna binnen als een pijl: zijn ogen werden rood van woede en hij greep zijn boog, de Gandiva.

De uiteindelijke boodschap was krachtig en direct. De zogenaamde preek van de Geeta duurde in feite niet langer dan twee minuten. Daarmee wordt duidelijk dat de Geeta, ondanks haar omvang, in essentie een korte en indringende aansporing tot handelen

bevatte, toegeschreven aan Krishna ji—vergelijkbaar met hoe andere Purana's aan vooraanstaande figuren worden opgedragen.

25. De Purana's: Ontstaan en Invloed

De oorsprong van afgoderij in dit land wordt toegeschreven aan de Jains, die begonnen met het vervaardigen van achttien afbeeldingen van vierentwintig Tirthankara's. Aan deze afbeeldingen werden offers gebracht, wat het begin markeerde van een nieuwe vorm van verering. Dit idee vond navolging bij anderen, die het voorbeeld van de Jains overnamen. Hierdoor ontstonden er vierentwintig incarnaties en achttien Purana's. Hoewel Brahmaanse teksten ook in de Purana's worden genoemd en deze als gezaghebbende geschriften worden beschouwd, zijn er volgens de tekst enkele sluwe en egoïstische mensen geweest die, naar het voorbeeld van de Jains, achttien Purana's samenstelden onder de naam van Shri Vedvyas ji. Deze Purana's zouden echter voornamelijk bestaan uit denkbeeldige verhalen en roddels, zonder wezenlijke inhoud. Het opmerkelijke is dat zelfs mensen die als intelligent en volledig ontwikkeld worden beschouwd, zich laten beïnvloeden door deze verhalen. Ze raken bevreesd en laten zich meeslepen door de vertellingen van de Purana's, waardoor ze in de greep raken van degenen die deze verhalen verspreiden.

Van de achttien Purana's hebben er twee een bijzonder grote invloed op de mensen die door deze verhalen zijn verblind: de Garuda Purana en de Shrimad Bhagwat Geeta. Deze twee werken worden als de meest invloedrijke beschouwd binnen deze groep en bepalen in sterke mate het denken en handelen van hun volgelingen.

26. De Koran: Ontstaan, Inhoud en Invloed

De Koran wordt beschouwd als het centrale religieuze boek van de Islam. Volgens de notities bestond de Islam als religie nog niet 1374 jaar geleden, en werd de Koran pas na de dood van Mohammed geschreven, rond het jaar 626 na Christus. Dit plaatst het ontstaan van de tekst ongeveer 1374 jaar terug in de tijd.

De Koran omvat in totaal 6666 verzen. In de notities wordt gesteld dat ongeveer 1000 van deze verzen gericht zijn op het verspreiden van haat onder mensen. Volgens deze interpretatie betekent dit dat iedereen die niet in de Koran gelooft als ongelovige wordt aangemerkt. De boodschap in deze verzen zou zijn: bekeer ongelovigen tot de Islam, of dood hen. De notities benadrukken dat alle 1000 verzen dergelijke instructies bevatten en dat dergelijke wreedheden tegen mensen in geen enkel ander religieus boek voorkomen. Dit is de reden dat overal waar er vandaag de dag terrorisme is in het land, het meestal door moslims wordt veroorzaakt. Daarom kan er nooit vrede zijn waar de Koran blijft bestaan.

27. De Bijbel: Ontstaan, Inhoud en Geloofsovertuigingen

De Bijbel wordt beschouwd als het heilige boek binnen het Christendom en wordt geassocieerd met de leer van Jezus Christus, die ongeveer 2003 jaar geleden leefde. Volgens de christelijke traditie werd Jezus geboren uit de maagd Maria en wordt hij gezien als de enige zoon van God. Christenen geloven dat God geen enkel werk verricht zonder de tussenkomst van Jezus. Dit houdt in dat wie iets van God verlangt, zich tot God moet wenden via Jezus.

Een belangrijk geloofspunt binnen het christendom is dat wie zich bekeert en Jezus accepteert als de zoon van God, vergiffenis ontvangt voor alle zonden, ongeacht hoeveel men er begaan heeft. Daarnaast wordt er in het christendom gesteld dat Jezus Christus de zonden van de wereld op zich heeft genomen, hiervoor gekruisigd werd en gestorven is, waarmee de zonden van de mensheid zijn opgeheven.

Opmerkelijk is dat christenen, die tegenwoordig wereldwijd aan de voorhoede van de wetenschap staan, leerstellingen accepteren die in strijd lijken te zijn met wetenschappelijke inzichten. Voorbeelden hiervan zijn het geloof dat Maria als maagd een kind kreeg, en dat Jezus de enige zoon van God is die alle zonden op zich heeft genomen en hiervoor gekruisigd werd. Volgens de notities staan er in de Bijbel veel zaken die in strijd zijn met wetenschap en logica, en accepteren zelfs wetenschappers deze beweringen vaak zonder kritiek. Dit wordt als betreurenswaardig gezien.

28. Wat is een zonsverduistering?

Onder veel mensen leeft het idee dat Rahu en Ketu, mythische figuren uit de Indiase astrologie, leningen zouden vragen van de zon en de maan, en dat deze hemellichamen bestraft worden wanneer zij hun schuld niet aflossen. Volgens deze opvatting zouden Rahu en Ketu de zon en de maan gevangenhouden of 'straffen', waardoor een zons- of maansverduistering plaatsvindt. Om aan deze vermeende schulden te ontsnappen, doneren mensen geld in de hoop zo aan de klauwen van Rahu en Ketu te ontkomen en de schuld van zon en maan af te lossen. Dit soort overtuigingen zijn echter puur denkbeeldig. Vaak maken charlatans hier misbruik van door in te spelen op het bijgeloof en onschuldige mensen te misleiden, waardoor tijd en geld verspild worden.

De werkelijkheid is veel eenvoudiger en heeft niets te maken met bovennatuurlijke krachten of leningen. Zowel de zon als de maan zijn levenloze hemellichamen; ze kunnen niet lenen noch uitlenen. Een zonsverduistering vindt plaats wanneer de aarde zich precies tussen de zon en de maan bevindt, waardoor er een schaduw op de maan valt. Dit verschijnsel is volledig natuurkundig te verklaren en heeft geen magische of mythische oorzaak. Behalve deze schaduwvorming gebeurt er verder niets bijzonders tijdens een zonsverduistering.

Het enige waar men rekening mee moet houden bij een totale zonsverduistering, is dat de tijdelijke afwezigheid van zonnewarmte mogelijk nadelige gevolgen kan hebben voor zwangere vrouwen. Buiten dit natuurkundige fenomeen zijn er geen andere bijzondere effecten of gevaren verbonden aan een zonsverduistering.

29. Gunstig begin

Een gunstig begin wordt gezien als een dag waarop er geluk en voorspoed heerst binnen het gezin. Het is belangrijk dat er op zo'n dag geen sprake is van extreme kou, extreme hitte of hevige regenval. Ook wordt het als wenselijk beschouwd dat het een feestdag betreft, oftewel een dag die als uitermate veelbelovend wordt gezien voor het uitvoeren van belangrijke en positieve werkzaamheden.

Toch rijst de vraag waar deze beschrijvingen en regels precies terug te vinden zijn. In de praktijk geldt dat men bij het kiezen van een veelbelovende dag vooral zelf goed moet observeren en eigen oordeel moet gebruiken. Er bestaan geen universele of schriftelijke richtlijnen die voor iedereen gelden.

Daarnaast komt het vaak voor dat mensen geld ontvangen van anderen wanneer zij bijvoorbeeld een huis kopen of een andere grote stap zetten. De intentie is dat dit

bijdraagt aan het dekken van de kosten, maar in werkelijkheid zijn deze giften zelden toereikend om bijvoorbeeld de volledige prijs van een huis te betalen of zelfs de dagelijkse uitgaven, zoals brood, te bekostigen.

Dit gebruik wordt niet als positief gezien. In sommige gevallen maken mensen zelfs misbruik van deze tradities en beroven zij hun schoonfamilie onder het voorwendsel van een gunstig begin of het uitvoeren van een ritueel. Hebzucht speelt hierbij een grote rol, wat leidt tot oneerlijke praktijken en spanningen binnen families.

30. Belofte van vasten

Vasten, in de context van upasana, betekent letterlijk ‘dichtbij komen’ of ‘in de nabijheid zijn’ van het goddelijke. Het idee is dat vasten een symbolische manier is om dichterbij God te komen, niet door fysieke ontbering, maar door toewijding en innerlijke discipline. Het draait niet om het uithongeren van het lichaam; het ware vasten is in essentie het nakomen van een belofte of een zelf opgelegde gelofte (pratigya) om iets wel of niet te doen. Hieruit blijkt dat vasten niet gelijkgesteld kan worden aan lijden of verhongering.

Wanneer men logisch nadenkt, rijst de vraag: als de godheid voor wie men vast, werkelijk begaan is met het welzijn van de gelovige, waarom zou deze godheid dan toestaan dat iemand zichzelf uithongert? Zou een godheid die daadwerkelijk om zijn volgelingen geeft, toestaan dat zij zichzelf schade toebrengen? In feite wordt gesteld dat de goden uit de traditie onze ouders zijn. Geen enkele moeder zou gelukkig zijn als haar zoon zichzelf uithongert – integendeel, zij zou boos worden. Evenzo zou een liefdevolle godheid niet blij zijn met het zien van haar gelovigen in nood door honger. Het nastreven van geluk en welzijn staat centraal, en het doel van vasten is niet het bereiken van lichamelijk lijden, maar het tonen van toewijding en discipline.

31. Echte afgodaanbidding

Binnen het concept van afgodaanbidding worden twee soorten idolen onderscheiden. Ten eerste zijn er de levende idolen: onze grootouders, ouders, leraren en gasten. Hen respecteren, dienen en hun waardevolle adviezen opvolgen wordt beschouwd als de ware vorm van verering. Het tonen van daadwerkelijke toewijding aan deze mensen in ons dagelijks leven geeft invulling aan het begrip ‘echte aanbidding’.

De tweede categorie omvat de beelden van overleden grootheden of voorouders. Het juiste gebruik hiervan bestaat uit het op een passende plek plaatsen van deze beelden of foto's, het schoonhouden van bijvoorbeeld de stam van de boom waar zij herdacht worden, en het doorgeven aan toekomstige generaties wie deze mensen waren. Het doel is dat men bij het aanschouwen van hun afbeeldingen hun karakter bestudeert en wordt aangemoedigd om zelf ook grootse daden te verrichten, naar hun voorbeeld.

Echte afgoderij betekent dus niet het ritueel aanbieden van bloemen aan levenloze beelden, het vouwen van de handen, of het stilletjes opzeggen van gebeden voor een beeld. Zo'n idool blijft immers levenloos en kan geen zegeningen geven. Als men deze beelden als goden gaat beschouwen, zal men bovendien niet meer proberen te worden zoals deze grote mensen waren; men raakt passief en leert dit gedrag ook aan de volgende generatie. Het ware doel moet zijn om van menselijke voorbeelden te leren en zelf te groeien, in plaats van hen tot goden te verheffen en de menselijke mogelijkheden te vergeten.

32. Horoscoop: Kritische Beschouwing

In plaats van als een geboorteakte te dienen, functioneert de horoscoop volgens deze notities eerder als een condoleancebrief. De opstellers van horoscopen, vaak geslepen en sluw, gebruiken hun kennis om onschuldige mensen te misleiden. Het proces begint doorgaans met het opsommen van positieve eigenschappen, gevolgd door het benoemen van angstaanjagende voorspellingen. Door mensen op deze manier bang te maken, weten zij hen te bewegen tot het uitgeven van geld, waarmee uiteindelijk de slachtoffers worden beroofd.

Het lot van een individu wordt hier niet gezien als iets dat vastligt bij geboorte, maar als het resultaat van eigen karma—de daden die iemand verricht. Iedere handeling van het kind draagt bij aan de vorming van karma; het lot is dus een dynamisch en persoonlijk proces.

Astrologie wordt in deze context onderscheiden van de horoscoop. Astrologie wordt erkend als een wetenschap waarin wiskunde een correcte en betrouwbare toepassing vindt. Denk hierbij aan het mathematisch berekenen van natuurverschijnselen, zoals het nauwkeurig voorspellen van een zonsverduistering op basis van de positie van de zon en de maan. Deze tak van kennis is resultaatgericht en biedt daadwerkelijk de mogelijkheid om toekomstige gebeurtenissen te voorspellen door middel van berekeningen.

De horoscoop, of kundalini, daarentegen, wordt neergezet als een instrument dat vooral bedoeld lijkt om mensen met weinig kritisch vermogen financieel uit te buiten. De boodschap is duidelijk: volg deze mensen niet. Een opvallende observatie is dat degenen die anderen claimen hun lot te kunnen voorspellen, zelf vaak hun leven in erbarmelijke omstandigheden doorbrengen. Zij bezitten weliswaar de vaardigheid om het lot van anderen te zien, maar zijn niet in staat hun eigen situatie te doorzien of te verbeteren.

33. Shraddha van voorouders

Shraddha gaat in de kern over het tonen van oprechte toewijding aan onze nog levende grootouders, schoonfamilie, ouders, Acharya of gasten. Deze mensen worden in deze context beschouwd als onze voorouders. Echte Shraddha houdt in dat we hen met respect en zorg dienen, hun aanwezigheid waarderen en hen oprechte aandacht geven. Degenen die voor ons als vaders en moeders fungeren, verdienen onze volledige toewijding en zorg. Zij zijn immers de tastbare band met ons verleden en de dragers van onze tradities en waarden.

Het idee dat overleden voorouders gevoed kunnen worden, wordt duidelijk verworpen. Volgens de Upanishads gaat het wezen na de dood direct over naar de baarmoeder van de toekomstige moeder. Dit betekent dat het niet mogelijk is om de overledene fysiek nog iets te geven: hij of zij ontvangt alleen voeding via wat de nieuwe moeder tot zich neemt. Rituelen waarbij men voedsel aanbiedt aan overleden voorouders hebben daarom geen praktisch nut volgens deze visie.

Het is zelfs verwerpelijk wanneer mensen slecht omgaan met hun levende ouders, bijvoorbeeld door ruzie te maken of hen uit huis te zetten, en tegelijkertijd proberen dode voorouders te eren met voedseloffers zoals peulvruchten en rijst. Zulke handelingen zijn inconsequent en moreel onjuist. Het is niet eerlijk om de levende vader te mishandelen, terwijl men rituelen uitvoert voor de overleden vader. Werkelijke toewijding en respect horen gericht te zijn op de zorg en het welzijn van de mensen die nu in ons leven aanwezig zijn.

34. Kaste of Karakter: Een Kritische Beschouwing

In onze huidige samenleving zijn we de ware betekenis van kaste uit het oog verloren. Termen als Bania, Baman, Jat, Gujar, Chamar en Dhanak worden ten onrechte als kasten bestempeld, terwijl dit in werkelijkheid geen kasten zijn. Deze aanduidingen zijn later ontstaan en weerspiegelen niet het oorspronkelijke systeem.

Voor de Mahabharata-oorlog kende men het huidige kastensysteem niet. Destijds bestond er uitsluitend een Varna-systeem. Binnen dit systeem werd iemand die over kennis beschikte en deze kennis inzette om de gemeenschap vooruit te helpen, een Brahmaan genoemd (niet Baman). Degenen die zich inzetten voor de bescherming van het land, de samenleving en het individu werden aangeduid als Kshatriya. Personen die de armoede in het land bestreden, kregen de naam Vaishya. Wie ijverig en oprecht bijdroeg aan het mogelijk maken van deze drie taken, werd Shudra genoemd. Dit waren mensen die zelf niet gekwalificeerd waren voor de andere drie rollen of geen onderwijs hadden genoten. Dit onderscheid is volgens de tekst door God bepaald. Het idee van een 'menselijke kaste', 'vrouwelijke kaste' of 'koeienkaste' bestaat niet in deze opvatting. Toch zijn er veel mensen die hun lot passief afwachten en hun leven laten bepalen door wat hen zogenaamd is voorbestemd. Zij blijven afhankelijk van het toeval, wat leidt tot stilstand en geen vooruitgang in het leven.

Volgens dit perspectief bepaalt God in welk huis men geboren wordt—goed of slecht—op basis van de daden uit eerdere levens. Toch krijgt ieder mens vrijheid: op basis van zijn of haar kwaliteiten kan men eigen geluk en toekomst creëren. Het lot is dus niet iets om je bij neer te leggen, maar een dynamisch proces dat je zelf vormgeeft door je daden en inzet. Op die manier kun je niet alleen je toekomstige lot bepalen, maar ook verantwoordelijkheid nemen voor je karma uit het verleden.

35. Festivals: Betekenis en Indeling

In de loop der tijd zijn er om diverse redenen verschillende festivals ontstaan, waaronder Teej, Shravani, Krishna Janmashtami, Dussehra, Diwali, Makarsankranti, Holi, Basantpanchami en Ramnaumi. Deze feesten weerspiegelen niet alleen religieuze tradities, maar ook de sociale structuur van de samenleving. De mensheid wordt daarbij opgedeeld in vier groepen: Brahmaan, Kshatriya, Vaishya en Shudra. Hun rollen binnen de samenleving zijn te vergelijken met formele functies zoals eersteklas officier (Brahmaan), tweedeklas officier (Kshatriya), derdeklas werknemer (Vaishya) en vierdeklas werknemer (Shudra).

Een opvallend voorbeeld is Rakshabandhan, dat wordt gezien als een samenzwering om de kracht van de vrouw te ondermijnen. Het idee dat een broer (man) zijn zus (vrouw) moet beschermen, impliceert dat vrouwen zichzelf niet kunnen verdedigen. Door dit te benadrukken, wordt hun eigenwaarde en moreel onbedoeld verlaagd.

Daarnaast zijn er festivals die specifiek gekoppeld zijn aan bepaalde groepen. Shravani bijvoorbeeld, is het feest van de Brahmanen. De Veda's, de heilige geschriften, zijn immers door hen bedoeld om te lezen en te onderwijzen. Dussehra is het feest van de Kshatriya's. Tijdens dit feest staan zelfs jonge kinderen langs de weg met pijl en boog en maken Kshatriya-mensen hun wapens schoon na de Navami (Nimi) van het regenseizoen. Het is een misvatting dat Ravana op deze dag stierf; volgens de traditie vond zijn dood plaats in de maand Chaitra, tijdens Dussehra. Pas na twee weken begon de zoektocht naar Sita.

Diwali is vooral het feest van de Vaishya's, de handeldsmensen. Na het regenseizoen keert het leven terug op gang en hervatten de handelaren hun activiteiten vanaf Divali. Het idee dat Shri Ram op deze dag naar Ayodhya terugkeerde, is volgens de tekst een onjuiste interpretatie van de geschiedenis. De zoektocht naar Sita startte na het regenseizoen en er werd tijd genomen voor verzoeningspogingen en het bouwen van de brug. Uiteindelijk keerde Ram pas terug naar Ayodhya in de maand Chaitra, omdat ook zijn ballingschap in Chaitra begon. Vroeger terugkeren was onmogelijk, omdat dit de ballingschap zou hebben verbroken; later terugkeren zou geleid hebben tot de zelfmoord van Bharat.

36. Arya Samaj: Hoeder van de Vedische Religie

Arya Samaj is geen religie op zichzelf, maar vervult de rol van beschermer van de Vedische religie. Dit onderscheid is essentieel: de Vedische religie, met een geschiedenis die teruggaat tot meer dan 1,6 miljard jaar, is volgens de tekst de oorspronkelijke en ware religie. Door de gebeurtenissen en gevolgen van de Mahabharata-oorlog raakten velen deze Vedische basis kwijt. Maharishi Dayanand Ji speelde een cruciale rol bij het herstellen van deze vergeten traditie door de stichtingsakte van Arya Samaj in 1875. Zijn initiatief had als hoofddoel het beschermen van de Vedische religie en het terugbrengen van mensen naar haar oorspronkelijke waarden.

Het streven van Maharishi Dayanand Ji was niet om een nieuwe religie te vestigen of een netwerk van Arya Samaj-tempels te bouwen. In plaats daarvan richtte hij zich op onderwijs en bewustwording. Zijn voornaamste doel was dat zoveel mogelijk mensen in staat zouden zijn om kennis en inzicht te verkrijgen in de natuurwetten. Hierdoor zouden ze zich kunnen wapenen tegen misleiding door charlatans en valse priesters. Kennis en educatie stonden dus centraal in zijn visie, als fundament voor een rechtvaardige en vooruitstrevende samenleving.

Desondanks is het door toedoen van bepaalde egoïstische en hypocriete hooggeplaatsten en priesters gelukt om deze bedoeling te verschuiven. Zij wisten binnen te dringen in de beweging en begonnen zich toe te leggen op het bouwen van tempels voor de Arya Samaj, waarmee ze afweken van het oorspronkelijke streven. Daarnaast werd gestart met het uitvoeren van rituelen zoals Shraddha – een praktijk die volgens de oorspronkelijke bedoeling van Maharishi Dayanand Ji niet thuishoorde binnen de Arya Samaj. Er werd zelfs bepaald dat een tempel voorzien moest zijn van een koepel, terwijl Swami Ji zich slechts richtte op de Yagya-altaar als symbool van Vedisch ritueel en zuiverheid.

Samenvattend staat Arya Samaj dus niet voor een nieuwe religie, maar voor de bescherming en herleving van de eeuwenoude Vedische traditie. Het oorspronkelijke ideaal was het verspreiden van kennis en het vermijden van bijgeloof, niet het bouwen van tempels of het uitvoeren van rituelen die niet overeenkomen met de Vedische kernwaarden.

37. Eeuwige religie: De betekenis en oorsprong van Sanatan Dharma

De term Sanatan betekent letterlijk 'eeuwig' en verwijst naar de eeuwige religie. Er wordt algemeen gesteld dat deze religie de oudste op aarde is. Toch blijkt dat veel mensen de werkelijke naam van deze religie niet eens kennen. Door de gevolgen van de Mahabharata-oorlog raakten mensen gevangen in slavernij en vergaten velen hun oorspronkelijke religie. In deze periode van verwarring, ongeveer 149 jaar geleden,

speelde Maharishi Dev Dayanand ji een doorslaggevende rol. Hij herinnerde de mensen opnieuw aan hun religie en bracht het geluid van de Vedische religie weer tot leven. Deze hernieuwde aandacht voor de Vedische religie zorgde echter voor onrust. Sommige mensen, wier bestaansmiddelen door de hervormingen van Dayanand werden bedreigd, kregen er letterlijk 'maagkrampen' van. Zij verloren hun bron van inkomsten en begonnen zich te organiseren. Uit deze onvrede ontstond een organisatie die zich uitdrukkelijk presenteerde als 'Sanatan Dharma', bedoeld als tegenhanger van de Vedische Dharma.

Opvallend is dat het concept van Sanatan Dharma pas na deze periode als zodanig werd geformuleerd. Er zijn geen aanwijzingen dat Sanatan Dharma daarvoor als afzonderlijke religie bestond. Dit blijkt uit de tempelgeschiedenis: Hanuman-tempels, Shiva-tempels, Ram-tempels en Krishna-tempels, die tussen de 500 en 1000 jaar oud zijn, zijn overal in het land te vinden. Maar er is geen enkele tempel te vinden die ouder is dan 1000 jaar en specifiek gewijd is aan Sanatan Dharma.

Volgens deze visie bestaat er dan ook geen veelvoud aan religies; er is slechts één echte religie, namelijk de Vedische religie. Andere stromingen worden beschouwd als sekten en niet als volwaardige religies. De boodschap is duidelijk: de enige ware religie voor alle mensen op aarde is de Vedische religie, terwijl alle andere vormen slechts afsplitsingen of sekten zijn.

38. Jainisme: Oorsprong, Kenmerken en Kritische Beschouwing

Het Jainisme is een religie die, naast de Vedische traditie, ongeveer 2600 jaar geleden tot bloei kwam. De oorsprong van dit geloof ligt in een periode waarin meningsverschillen over religieuze principes steeds duidelijker naar voren kwamen. Het Jainisme onderscheidt zich door een eigen set van religieuze teksten en spirituele leiders, de zogeheten Tirthankara's.

Binnen het Jainisme zijn er 18 religieuze geschriften die de basis vormen van hun filosofie en praktijk. Een opvallend aspect van deze religie is het ontbreken van een almachtige God: volgens Jains bestaat er niet zoiets als God in de traditionele zin. In plaats daarvan wordt gesteld dat de mens zelf goddelijk kan worden door het volgen van bepaalde deugden en principes.

Het Jainisme kent 24 Tirthankara's, spirituele leermeesters die de weg naar verlichting hebben gewezen. Hun leerstellingen zijn vooral gericht op het ontwikkelen van een zuiver leven, maar de boeken waarin deze ideeën beschreven staan, bevatten volgens critici veel denkbeeldige en ongeloofwaardige verhalen die door rationeel denkende mensen moeilijk geaccepteerd kunnen worden.

Toch zijn er drie kernwaarden die centraal staan binnen het Jainisme:

- Het filteren van water voordat men het drinkt, uit respect voor het leven dat zich daarin kan bevinden.
- Compassie tonen jegens alle levende wezens, wat voortkomt uit het principe van geweldloosheid.
- Het nuttigen van de maaltijd vóór zonsondergang, als onderdeel van een discipline die spirituele zuiverheid bevordert.

Deze drie goede daden vormen de essentie van de Jain-leer, terwijl de overige religieuze verhalen en denkbeelden volgens de tekst als verzinsels beschouwd worden die niet door een intelligent mens geaccepteerd kunnen worden.

39. Wet: De Selectieve Toepassing van de Wet in India

In India lijken wetten vooral te gelden voor de zwakkeren in de samenleving. Dit wordt treffend vergeleken met een spinnenweb: kleine diertjes raken gemakkelijk verstrikt en worden opgegeten, terwijl grotere spinnen simpelweg het web stukmaken en zelfs de oorspronkelijke spin kunnen opeten. Op dezelfde manier worden de kleine en zwakke mensen keer op keer verpletterd door de klauwen van de wet, terwijl machtige figuren de wetten kunnen omzeilen of zelfs geheel buiten werking stellen.

Wanneer een invloedrijke politieke figuur, een zogenaamde 'grote spin', in de problemen komt, valt het web van wetten uiteen en lijkt de rechtspraak haar kracht te verliezen. Dit betekent in de praktijk dat de wetten, die in theorie bedoeld zijn om zwakkeren te beschermen, in werkelijkheid vaak juist de zwakkeren treffen. Men moet dan ook voorzichtig zijn om niet in de val van deze wetten te lopen.

India kent een lange lijst van schandalen die deze situatie illustreren: het kanonschandaal, het aandelen-schandaal, het hawala-schandaal, het Tehelka-schandaal, het veevoeder-schandaal, het drugsschandaal, televisieoplichting, omkopingsschandalen en benzinepompschandalen. Deze lijst is bijna niet meer te overzien. Het is niet zo dat slechts één partij, zoals het Congres, zich daaraan schuldig heeft gemaakt—ook de BJP is hierin zelfs een stap verder gegaan.

Mensen die betrokken waren bij deze schandalen zijn vaak met open armen ontvangen door hun respectievelijke partijen. Het Congres heeft bijvoorbeeld mensen als Sukhram uit Himachal, Amma uit Madras en Bansi Lal uit Amarjansi verwelkomd, ondanks hun betrokkenheid bij oplichtingszaken. Ongeacht welke leider betrokken is, ze worden uiteindelijk bijna allemaal vrijgesproken. Voor het publiek wordt een show opgevoerd: de betrokkenen worden tijdelijk naar de gevangenis gestuurd, er wordt een commissie ingesteld om de oplichting te onderzoeken en te verdoezelen—zoals Rajiv Gandhi deed met het kanonschandaal.

Zelfs als er niets misgaat en er wordt een oplichting gepleegd van bijvoorbeeld 50 crore roepies, en slechts 5 crore worden teruggevorderd, blijft de schade groot en blijft de oplichting. Na de oplichting worden commissies gevormd en wordt de financiële last afgewenteld op de armen en behoeftigen, zodat het volk voor even tevreden is. Tulsi ji verwoordde het treffend: "Gosai is niet verantwoordelijk voor de macht."

40. De Betekenis van het Woord 'Hindoe'

Er heerst veel verwarring over de term 'Hindoe'. We houden ons vast aan deze naam, die ons oorspronkelijk door moslims is gegeven, op dezelfde manier als een aap uit gehechtheid aan haar dode jong blijft vasthouden. In het verleden was onderwijs nauwelijks wijdverspreid; in een dorp was er meestal slechts één koopman met een paar jaar scholing. Op een dag kwam er een Britse officier naar een dorp. Omdat niemand hem te woord kon staan, werd de koopman erbij gehaald. Maar zelfs hij sprak geen Engels, waardoor de Brit hem voor 'dwaas' uitmaakte. De dorpsbewoners begonnen de koopman vervolgens ook een 'dwaas' te noemen, zonder de werkelijke betekenis van het woord te kennen.

Toen de zoon van de koopman na zijn studie uit het buitenland terugkwam, hoorde hij dat zijn vader door iedereen 'dwaas' werd genoemd. Hij vroeg zijn vader wat er aan de hand was. De vader vertelde trots dat de titel hem door een Engelsman was gegeven. De zoon was verbijsterd en legde uit dat het woord in werkelijkheid 'idiot' betekent.

Op soortgelijke wijze zijn hindoes het woord 'ongelovige' in het Urdu gaan gebruiken, zonder de achterliggende betekenis te begrijpen. Moslims gebruikten deze term omdat volgens de Koran iedereen die haar niet volgt als ongelovige wordt gezien. Vervolgens introduceerden moslims sluw het woord 'Hindoe' voor iets wat onbekend was, en men nam deze benaming over. 'Hindoe' betekent in deze context dus 'ongelovige'. Net als de koopman was men tevreden met deze buitenlandse benaming, zonder te beseffen wat het werkelijk inhield. Pas toen Dayanand, een groot zoon van India, na zijn studie uit Mathura terugkwam, legde hij uit dat 'Hindoe' staat voor zwart, ongelovige, en dief. Hij benadrukte dat men oorspronkelijk Arya was, Arya is, en altijd Arya zal blijven.

41. Intoxicatie

Verslaving kent vele vormen en uitingen. Er zijn religieuze verslavingen, waarbij mensen in een roes verkeren die te vergelijken is met een krankzinnige afhankelijkheid van drugs. Daarnaast bestaat er een bedwelming door het land: helden als Bhagat Singh, Ram Prasad Bismil, Raj Guru en Chandrashekhar gaven hun leven op uit liefde voor hun vaderland. Tegenwoordig zijn extremisten echter verblind door fanatiek geloof, vooral onder invloed van de Islam. Onder deze bedwelming verliezen zij zelfs het vermogen om logisch na te denken.

Ook door het gebruik van cannabis raken we niet alleen onze eigen kostbare mensenlevens kwijt, maar brengen we ook het leven van anderen in gevaar. Alcoholgebruik leidt ertoe dat mensen onsamenvattend praten en zich onvoorspelbaar gedragen. Vaak wordt hun gedrag achteraf vergoelijkt met de uitspraak dat ze dronken waren. Maar een dronken persoon is zich bewust van alles wat hij doet en handelt doelbewust. Wijn of sterke drank kunnen een mens niet veranderen: een dronken persoon zal nooit iemand uitdagen die sterker is dan hijzelf, maar zal juist zijn nederigheid tonen. Vindt hij een zwakkere, dan probeert hij daar misbruik van te maken.

Op sociale gelegenheden, zoals bruiloften, kan het gedrag van een dronken persoon uit de hand lopen. Hij overschrijdt grenzen en misbruikt anderen, zelfs zussen en dochters van aanwezigen. Wanneer zijn eigen zus aanwezig is, misbruikt hij haar niet, maar geeft haar in plaats daarvan geld. Dit laat zien dat zijn gedrag niet willekeurig is, maar bewust gekozen.

Het enige effectieve middel tegen alcohol- en drankmisbruik is een streng optreden: zodra iemand geconfronteerd wordt met consequenties, bijvoorbeeld door een pak slaag (de schoenen), komt hij weer tot bezinning.

42. Over spoken gesproken

Ouderen hebben ons vaak angst aangejaagd door het vertellen van spookverhalen. Deze verhalen worden van generatie op generatie doorgegeven, waardoor kinderen op jonge leeftijd al bang worden gemaakt voor het onbekende. Opvallend is dat iedereen beweert ooit een spook gehoord te hebben, maar niemand heeft er daadwerkelijk één gezien. Het gevolg is dat deze verhalen vooral lafheid en angst zaaien onder kinderen, waardoor hun zelfvertrouwen wordt ondermijnd.

Sluwe exorcisten, die beweren geesten te kunnen verdrijven, maken hier handig misbruik van. Zij profiteren van de angst die in de samenleving leeft en verrijken zichzelf door mensen geld afhandig te maken onder het mom van het verjagen van

geesten. In ernstige gevallen kan deze angst zelfs zo groot worden dat mensen ten einde raad zelfmoord plegen.

De werkelijkheid is echter heel anders dan de angstbeelden die worden opgeroepen. Er zijn drie tijden: verleden, heden en toekomst. Wanneer een persoon sterft, verandert hij niet in een geest, maar gaat hij simpelweg over naar het verleden. Het misverstand rondom het woord 'geest' zorgt voor verwarring en voedt de angst onder mensen. In essentie bestaan geesten niet; het zijn slechts verzinsels die voortkomen uit onwetendheid en misinterpretatie van het verleden.

43. Neemt de Ganga zonden weg?

De Ganga is simpelweg een rivier van water, maar veel mensen geloven dat het baden in de Ganga hun zonden wegspoelt. Deze overtuiging is grotendeels gebaseerd op wat in de denkbeeldige Purana's wordt beweerd. Stel jezelf echter de vraag: als de Ganga werkelijk alle zonden van de mensen zou opnemen, waar gaan die zonden dan naartoe? Worden ze in de Indische Oceaan gegooit? En als dat zo is, geeft de oceaan deze zonden dan door aan de wolken? Valt die last van zonden uiteindelijk weer als regen terug op de huizen van mensen?

Het is belangrijk te beseffen dat geen enkel ritueel, hoe vaak je het ook uitvoert—of het nu gaat om baden in de Ganga, baden in ander water, of het voeren van churna aan apen—de werkelijke gevolgen van je daden uitwist. De wet van oorzaak en gevolg blijft altijd van kracht: op slechte daden volgt een slecht resultaat, op goede daden volgt een goed resultaat. Iedereen zal onvermijdelijk de gevolgen van zijn eigen handelingen ondervinden, ongeacht pogingen om deze via rituelen weg te wassen.

Het is daarom zinloos om moeite, tijd en energie te verspillen aan het najagen van reiniging in de Ganga, vooral als dit leidt tot verkeersopstoppingen en overlast op de wegen naar de rivier. Het is verstandiger te erkennen dat ieder verantwoordelijk is voor de uitkomsten van zijn eigen handelen.

44. Tover amulet

In onze samenleving zijn er veel exorcisten die amuletten vervaardigen, vaak uit afvalmaterialen of simpelweg uit papier. Mensen raken hierdoor verstrikt in bijgeloof en geven onnodig geld uit aan deze praktijken. Het is belangrijk te beseffen dat geen van deze amuletten daadwerkelijk invloed heeft op het leven van mensen – ze brengen noch geluk, noch ongeluk.

Ondanks het feit dat er angst heerst voor deze zogenaamde tovenaars, ontstaat er onderling veel strijd tussen hen over wie de beste trucs beheerst. Deze concurrentie is echter niet meer dan een uiting van hun eigen onzekerheid en onkunde.

De oproep is om verstandig te handelen en je niet te laten meeslepen door angst. Als iemand beweert dat hij tovenarij op je uitoefent, is het het beste om niet in discussie te gaan of de strijd aan te gaan. Laat de persoon zijn gang gaan; er zal uiteindelijk niets gebeuren.

45. Vegen: Bijgeloof en Werkelijkheid

In onze samenleving zijn er mensen die beweren ziektes bij kinderen te kunnen verdrijven door over hun lichaam te strijken met pauwenveren of bladeren van de kokosboom. Deze handelingen zijn gebaseerd op bijgeloof en brengen geen enkel werkelijk voordeel met zich mee. De personen die deze rituelen uitvoeren, beschikken niet over medische kennis en hun methodes zijn niet effectief.

Wanneer mensen denken dat iemand door een geest bezeten is, zoeken zij soms hulp bij deze zogenaamde exorcisten of duiveluitdrijvers. Toch blijkt uit de praktijk dat behandeling door een arts en het gebruik van medicijnen veel nuttiger is. Medische hulp biedt echte oplossingen, terwijl de rituelen van exorcisten slechts voortkomen uit onwetendheid en geen werkelijke bijdrage leveren aan de gezondheid van het kind.

46. Bezetting: Oorzaken en misvattingen rondom ziekte bij kinderen

In vroegere tijden was het gebruikelijk dat vrouwen water gingen halen, waarbij ze potten op hun hoofd droegen om het water naar huis te brengen. Vaak moesten zij in de avonduren langs kudde schapen lopen. De schapenvacht neemt 's ochtends zuurstof op en geeft deze vervolgens in de avond weer af aan de omgeving. Hierdoor raakten de vrouwen besmet, wat ze zich echter niet beseften. Thuis gaven deze moeders vervolgens melk aan hun kinderen zonder deze eerst te zuiveren.

Het is algemeen bekend dat zwangere vrouwen en jonge kinderen vatbaar zijn voor ziektes wanneer zij in aanraking komen met geiten en schapen. Als gevolg hiervan kregen de kinderen vaak last van diarree, braken en koorts. Omdat men destijds de daadwerkelijke oorzaak van deze klachten niet kende, werden deze symptomen toegeschreven aan zogenaamde "bezetting". In plaats van medische behandeling toe te passen, werden er rituelen uitgevoerd in de hoop de ziekte te verdrijven.

Dit alles illustreert een duidelijk voorbeeld van onwetendheid: in plaats van de werkelijke oorzaak aan te pakken, namelijk het contact met besmette dieren en het niet zuiveren van de melk, koos men voor rituelen en bijgeloof als oplossing.

47. Gelijke Peer: Verering en Verwarring rondom de Peer

De Peer, een moslimheilige, wordt binnen de islamitische gemeenschap met respect en eerbied omringd. Opmerkelijk is echter dat ook veel hindoes deze Peer vereren, ondanks het feit dat zij hem tijdens zijn leven vaak als moordenaar zagen. Zodra de Peer overlijdt, ontstaat er een ommekeer: zijn graf wordt door hindoes bezocht en met eerbied behandeld, terwijl men zijn daden uit het verleden lijkt te vergeten.

Deze verering roept vragen op over de oorsprong en het doel ervan. Waarom kiezen hindoes ervoor om een Peer te aanbidden, terwijl hij in hun ogen tijdens zijn leven geen positief figuur was? Dit gedrag onderstreept hoe bijgelovige praktijken en tradities soms sterker zijn dan rationeel denken. Door het graf van de Peer te bezoeken en eer te bewijzen, lijken hindoes voorbij te gaan aan hun eerdere opvattingen over zijn daden. Binnen deze context wordt gesteld dat moslims uiteindelijk altijd profiteren van de devotie van hindoes. Of het nu gaat om een koning, een arme, een behoeftige of zelfs een overleden Peer, allen zouden volgens deze opvatting leven van wat hindoes hen bieden. Het advies luidt dan ook voor hindoes om hun angst te laten varen en verstandig te handelen, in plaats van zich te laten leiden door bijgeloof en traditie.

48. Sati: Misvattingen en de Tragiek van Zelfverbranding

Sati is een praktijk waarbij een vrouw, na het overlijden van haar echtgenoot, zichzelf levend zou verbranden op zijn brandstapel. In werkelijkheid zijn er geen religieuze voorschriften die vereisen dat een vrouw deze daad verricht. Het is belangrijk om de vraag te stellen waarom een overleden vrouw 'Sati' wordt genoemd, en waarom er geen vergelijkbare macht of verwachting bestaat voor een overleden man. De traditie van Sati is een misdaad en moet als zodanig worden bestempeld.

Het is onze verantwoordelijkheid om dergelijke incidenten te voorkomen en onschuldige vrouwen te beschermen tegen deze gruwelijke praktijk. Er is absoluut geen reden om een gebeurtenis als Sati te prijzen of te promoten. Het leven van een mens is kostbaar, en het verspillen hiervan door dergelijke rituelen verdient geen bewondering. Er is nauwelijks reden voor lof: als een vrouw haar eigen kostbare leven niet kon redden, hoe zou ze dan in staat zijn anderen, zoals haar kinderen, een toekomst te bieden? Het verheerlijken van Sati is dan ook niet alleen onterecht, maar ook gevaarlijk voor de waardigheid en het welzijn van vrouwen.

49. Mundan: Het Scheren van het Haar bij Kinderen

Het haar waarmee een kind geboren wordt, kan schadelijk zijn voor de gezondheid. Daarom is het van belang dat dit haar zorgvuldig wordt verwijderd met een scheermes, en niet met een schaar of machine. Volgens de richtlijnen dient het haar pas na ten minste drie jaar te worden geschoren. Het is niet wenselijk om het hoofd van een kind al binnen het eerste levensjaar kaal te scheren, omdat het hoofd dan nog uit verschillende, kwetsbare lagen bestaat. Voor kinderen jonger dan één jaar kan het scheren van het hoofd zelfs schadelijk zijn. Aan de andere kant, wanneer het scheren langer dan twee jaar wordt uitgesteld, kan dit nadelige gevolgen hebben voor de hersenen van het kind. Het ritueel van Mundan is in essentie bedoeld als een educatief moment voor ouders: het leert hen hoe ze het beste voor hun kind kunnen zorgen. Het doel van dit ritueel is uitsluitend om kennis over kinderverzorging over te dragen, en bevat geen andere doeleinden. Helaas komt het voor dat sommige ouders het haar van hun kinderen vier of vijf jaar lang niet knippen, wat schadelijk kan zijn voor het kind.

Veel mensen kiezen ervoor om naar tempels van goden en godinnen te gaan om daar het haar van hun kinderen te laten afscheren. Deze tempels accepteren wel offers, maar geven verder geen enkele vorm van onderwijs of begeleiding op het gebied van kinderverzorging. Het is dan ook de vraag of het niet onverstandig is dat mensen zichzelf en hun kinderen pijnigen vanwege dergelijke overtuigingen. Bovendien veroorzaken deze rituele bezoeken onnodige drukte op de wegen en in het verkeer. Dergelijke gedragingen worden gezien als een teken van onwetendheid. Werkelijke rust en welzijn beginnen immers thuis. Het haar van kinderen zou gewoon thuis, door een kapper, geschoren moeten worden, zonder de noodzaak van rituele offers of tempelbezoek.

50. Oorpiercing: Misvattingen en Misbruik

Oorpiercing, eigenlijk beter aangeduid als oorperforatie, wordt in oude medische geschriften zoals de Charaka Samhita beschreven als een methode om kinderen te beschermen tegen bepaalde aandoeningen, zoals gezwollen klieren. Om die reden

worden er kleine gaatjes in de onderste delen van de oren gemaakt. Het is belangrijk op te merken dat, volgens deze geschriften, de neus nooit doorboord zou mogen worden. Helaas is deze traditionele praktijk door sommige eigenzinnige en onwetende mensen misbruikt. In plaats van zich te richten op de gezondheidsvoordelen voor kinderen, hebben zij van de gelegenheid gebruik gemaakt om hun schoonfamilie te beroven. Zij eisen overdreven bruidsschatten – geld, kleding, sieraden en dergelijke – onder het mom van het uitvoeren van de oorpiercing. Dit is een ernstige en onrechtvaardige vorm van uitbuiting.

In deze gevallen worden geen werkelijke maatregelen genomen ter bescherming van kinderen tegen ziekten. Integendeel, men richt zich uitsluitend op het innen van materiële baten, soms zelfs door het voorwendsel te gebruiken dat rijstwater in de oren van kinderen moet worden gegoten. Deze praktijk is niets anders dan pure roof en moet zonder meer worden stopgezet.

51. Sahaba: De Verklaring Achter Het Verschijnsel van Vlammen bij Graven

Op plekken waar lichamen, groot of klein, worden begraven, is het niet ongewoon dat men vlammen uit de grond ziet komen. Deze vlammen worden door velen aangeduid als 'Sahaba' of als geestenverschijnselen. In werkelijkheid is er echter geen sprake van Sahaba of het optreden van geesten.

De verklaring voor dit fenomeen ligt in de samenstelling van het menselijk lichaam. In de botten bevindt zich fosfor, een stof die bij crematie het verbrandingsproces bevordert. Wordt een lichaam echter begraven, dan blijft de fosfor in het lichaam achter in de grond. Onder bepaalde omstandigheden kan deze fosfor ontbranden, waardoor er spontaan vlammen ontstaan op de plek van het graf. Het vuur blijft branden zolang er fosfor aanwezig is, en de brandende lucht zal zich blijven verspreiden.

Het is daarom niet nodig om angst te hebben voor geesten of onverklaarbare krachten op deze plaatsen. Het verschijnsel van de vlammen is puur een natuurkundig proces en geen reden tot bezorgdheid.

52. Googa: Mythen en Misverstanden rond een Graf

In het Hanumangarh-district van Rajasthan werd een huis gebouwd boven een graf, gelegen op ongeveer acht kilometer van Bhadra. Tot op de dag van vandaag komen mensen daar samen om met grote toewijding offers en waardevolle geschenken te brengen. Dit ritueel is diepgeworteld in lokale overtuigingen en tradities.

De Geschiedenis van Googa

Volgens overleveringen was Googa een dappere hindoe Rajput-jongeman die leefde tijdens het bewind van Shah Jahan. Tussen Googa en de zwager van Shah Jahan heerste een langdurige vijandschap. Op een dag, terwijl Googa te paard door het verlaten bos nabij het graf reed, kwam hij toevallig de zwager van Shah Jahan tegen, die daar op een kameel was aangekomen. Er ontstond een gevecht met stokken tussen de twee, waarbij Googa sterker bleek te zijn. Hij doodde de zwager van Shah Jahan en besepte vervolgens dat Shah Jahan, als machthebber, hem zeker niet zou laten ontsnappen. Uit angst voor wraak vluchtte Googa naar Nepal, waar hij tot het einde van zijn leven bleef en uiteindelijk overleed.

Het Verhaal van het Graf

In de nabijgelegen omgeving lag een dorp dat uitsluitend door moslims werd bewoond. De weg liep dwars door dit dorp. De moslims herkenden de zwager van Shah Jahan en brachten hem op de hoogte van het voorval. Shah Jahan, die al op de hoogte was van de vijandschap, begreep dat Googa uit angst was gevlucht. Om zijn eer te redden, liet Shah Jahan het lichaam van zijn zwager verbergen en kondigde hij aan dat Googa was gestorven. Om te voorkomen dat het bekend werd dat zijn zwager door een niet-moslim was gedood, verspreidde hij het verhaal dat Googa vlak voor zijn dood moslim was geworden. Zo werd het stigma vermeden.

Het Ontstaan van de Verering

Met deze list werd Shah Jahan's schoonbroer begraven en kreeg hij de naam 'Gūgā'. Door een misverstand aanbidden Hindoes hem tot op de dag van vandaag. Dit heeft geleid tot voortdurende verering en het brengen van offers, ondanks het feit dat er feitelijk geen graf van Googa is. Zelfs als zo'n graf er wel zou zijn, kan geen enkel wezen na de dood iemand goed of kwaad doen.

Kritische Reflectie op Blinde Overtuigingen

Door blinde overtuigingen worden arme en onwetende mensen in deze regio ernstig uitgebuit. Ze worden misleid om offers te brengen en waardevolle geschenken achter te laten voor iets wat in feite gebaseerd is op een misverstand. Het idee dat de geest van een overleden persoon invloed kan uitoefenen op het geluk of ongeluk van de levenden is ongegrond. Uiteindelijk is het belangrijk te beseffen dat geen enkel wezen na de dood iemand kan helpen of schaden.

53. Wat is een object? Kritiek op Bijgeloof rond Huisinrichting

In veel huishoudens worden mensen door sluwe individuen op het verkeerde been gezet. Deze praktijken bestaan al geruime tijd, waarbij niet alleen eenvoudige mensen, maar zelfs welgestelden worden misleid. Het resultaat is dat bewoners zowel mentaal als fysiek onder druk worden gezet en soms zelfs beroofd van hun bezittingen. Door deze misleiding worden mensen belemmerd in hun dagelijks leven en raken ze verstrikt in onnodige zorgen.

De Plaats van Objecten in Huis: Praktische en Wetenschappelijke Benadering

Een veelvoorkomend probleem is de verwarring over de juiste plaatsing van objecten in huis. In plaats van te vertrouwen op hun eigen inzicht of op praktische overwegingen, wenden veel mensen zich tot astrologen. Zo komt het regelmatig voor dat een astroloog beweert dat een bepaald object niet op een bepaalde plek mag staan, omdat dit ongunstig zou zijn. Vervolgens beweert een andere astroloog precies hetzelfde over een andere plek. Dit eindeloze advies zorgt ervoor dat bewoners nergens tot rust komen en voortdurend twijfelen over hun inrichting. In extreme gevallen worden mensen zelfs zo beïnvloed dat ze hun huis laten afbreken vanwege deze adviezen.

Het idee dat de ene deur gunstig is en de andere ongunstig, wordt zo vaak herhaald dat het de bewoners volledig in beslag neemt. In werkelijkheid is een huis pas echt gunstig als het comfortabel is om erin te wonen en er voldoende lucht, licht en zon binnenkomen. Alleen wetenschappelijk onderlegde ingenieurs begrijpen hoe een huis optimaal ontworpen kan worden; astrologen bezitten deze kennis niet.

Advies aan Verstandige Mensen

Verstandige mensen doen er goed aan zich niet te laten meeslepen door dit soort bijgeloof. Zelfs een gesprek aangaan met mensen die deze onwetenschappelijke adviezen geven, leidt vaak tot teleurstelling en ongeluk. Het is raadzaam om rationeel te blijven en het huis in te richten op basis van comfort en functionele behoeften, in plaats van te vertrouwen op ongefundeerde beweringen.

54. De Heks: Bijgeloof en Geweld Tegen Vrouwen

Van oudsher worden vrouwen gezien als gevoelig en liefdevol, maar toch komt het voor dat wanneer een vrouw haar gezin verlaat en zich hard opstelt of wreed handelt tegenover kinderen of anderen, zij in de volksmond al snel als een 'heks' wordt bestempeld. Deze benaming is niet slechts een onschuldige uitdrukking: het labelen van een vrouw als heks heeft diepe gevolgen.

Zelfs in ons huidige wetenschappelijke tijdperk komt het voor dat mensen uit angst en onwetendheid vrouwen om het leven brengen, puur omdat ze hen heksen noemen. Wanneer bijvoorbeeld een kind overlijdt, om welke reden dan ook, wordt de schuld vaak zonder bewijs op een vrouw afgeschoven. Dit is een ernstige vorm van geweld die ten onrechte wordt gezien als een vorm van het herstellen van vrede in de gemeenschap.

Het gevolg van deze praktijken is dat kinderen en andere betrokkenen niet de rechtvaardigheid krijgen die zij verdienen. De echte oorzaken van tegenspoed blijven onbesproken, omdat men blijft vasthouden aan achterhaalde en ongefundeerde overtuigingen. Het is van belang deze praktijken kritisch te bekijken en te beseffen dat het aanwijzen van een zondebok nooit tot echte oplossingen leidt, maar juist tot meer onrecht en leed binnen de samenleving.

55. Hoe moet een huis zijn?

Het komt regelmatig voor dat mensen hun huis als onheilspellend beschouwen en het daarom voor een fractie van de werkelijke waarde verkopen. Dit gebeurt bijvoorbeeld uit angst voor geesten of omdat men denkt dat negatieve krachten in het huis aanwezig zijn. Toch is het huis niet meer dan een gebouw, een constructie van stenen, hout en andere materialen. Het idee dat er zoiets bestaat als een 'goed' of 'slecht' huis is een misvatting.

Het geloof in geesten of onheil in een woning is ongegrond. Het is daarom onverstandig om waarde te hechten aan dergelijke overtuigingen of om te luisteren naar misleidende adviezen zoals die van Vastu Shastra, een traditionele Indiase architectuurleer waarmee soms angst wordt aangejaagd. Men zou zich niet moeten laten beïnvloeden door dit soort misvattingen.

Essentieel voor een goed huis zijn praktische voorzieningen: frisse lucht, voldoende water en zonlicht. In woningen waar deze basisbehoeften ontbreken, worden bewoners vaak ziek. Hierdoor krijgt zo'n huis ten onrechte het stempel 'onheilspellend', terwijl het in werkelijkheid slechts gaat om een gebrek aan gezonde leefomstandigheden.

Concluderend: men moet woningen bouwen die voorzien in alle noodzakelijke faciliteiten, zodat het welzijn van de bewoners gegarandeerd is. Onheil zit niet in het huis zelf, maar in de afwezigheid van comfort en levensbelangrijke elementen zoals lucht, water en zonlicht.

56. Reis: Bijgeloof over Reisdagen

Onder veel mensen leeft het hardnekkige idee dat reizen op bepaalde dagen van de week, zoals dinsdag, vermeden moet worden. Dit soort bijgeloof is wijdverspreid en leidt ertoe dat men onnodig restricties oplegt aan zichzelf en anderen. Wetenschappers hebben echter aangetoond dat de zeven dagen van de week hun namen ontleen aan zeven hemellichamen, vergelijkbaar met hoe onze aarde een planeet is. Er bestaat geen enkel verband tussen deze dagen en het ervaren van geluk of ongeluk tijdens het reizen. Het is belangrijk te beseffen dat alle dagen van de week in essentie gelijkwaardig zijn. Er is geen rationele reden om te vrezen dat een bepaalde dag ongeluk zou brengen tijdens een reis. Iedereen zou zijn activiteiten, zoals reizen, moeten plannen op basis van wat het beste uitkomt voor zijn of haar eigen situatie, en zich niet laten beïnvloeden door ongefundeerde overtuigingen. De keuze van de dag zou geen enkele rol moeten spelen bij het maken van plannen, want er bestaat geen enkele reden om bang te zijn dat er op een bepaalde dag iets misgaat.

57. Kawad: Kritische Kanttekeningen bij Religieuze Rituelen

In de maand Sawan trekken vele mensen eropuit om water uit de heilige rivier de Ganges te halen, met het doel dit op de lingam van Shiva te gieten. Dit wordt door velen gezien als een belangrijke religieuze daad. Toch roept deze traditie een aantal wezenlijke vragen op die het waard zijn om kritisch te beschouwen.

De Symboliek van de Ganges en Shiva

Volgens de overlevering is de Ganges ontstaan uit Shiva's haarlok, waarmee zij in feite als zijn dochter wordt gezien. Dit leidt tot de vraag: hoe kan het als een religieuze plicht worden beschouwd dat de dochter water op haar vader's lingam giet? Deze handeling lijkt, bij nader inzien, niet logisch vanuit het perspectief van de familieband zoals die in de traditie wordt voorgesteld.

Het Lijden als Offer voor Shiva

Daarnaast leeft onder velen het idee dat Shiva gelukkiger zou zijn met degene die het water van ver haalt met een kawad – een draagstok met emmers – dan met degene die het per voertuig brengt. Er wordt zelfs gesteld dat Shiva nog gelukkiger is wanneer iemand onderweg moeilijkheden ondervindt. Dit roept de vraag op: welke vader zou gelukkig worden van het lijden van zijn zoon? In werkelijkheid is het onvoorstelbaar dat een liefdevolle vader juist blij zou zijn als zijn kind tegenspoed ervaart. De gedachte dat lijden tot meer zegen leidt, staat haaks op de logica van ouderlijke liefde.

Rationeel Handelen boven Onnodig Lijden

Het is belangrijk om met verstand en begrip te handelen, en niet onnodig energie en middelen te verspillen aan handelingen die geen daadwerkelijk nut hebben. Zichzelf tekortdoen of geld uitgeven aan rituelen zonder tastbaar voordeel, kan beschouwd worden als onbezonnen gedrag. Het is dan ook verstandig om zelf dergelijke praktijken te vermijden en ook anderen hierin te begeleiden.

58. Grondwet: Kritische Reflectie op Bestuur en Corruptie

Of het nu gaat om het besturen van de wereld, een land, of een organisatie, een grondwet is essentieel. Toen de Allerhoogste Vader, de Almachtige, deze schepping vormgaf, voorzag Hij de mensheid van de Veda's als grondwet. Op een vergelijkbare manier moest, na de onafhankelijkheid van ons land, ook een eigen grondwet worden opgesteld. In dit licht is het zinvol om een aantal uitspraken uit onze grondwet te bekijken en kritisch te beschouwen.

Voorbeelden van Grondwettelijke Toepassing in de Politiek

De minister-president van Bihar, de heer Lalu Ji, was betrokken bij zowel een medicijnschandaal als een voedselschandaal. Toen er in het parlement een wetsvoorstel werd ingediend voor 33% reservering voor vrouwen, scheurde hij demonstratief de kopie van het wetsvoorstel en maakte het belachelijk. Ondanks deze controverses gaf Lalu de leiding van Bihar uiteindelijk over aan Rabri Devi, een geletterde vrouw, door haar tot Chief Minister te benoemen. Dit leidde tot verbazing en kritiek in binnen- en buitenland. Toch verklaarde de Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Indrajit Gupta, met opgeheven handen in het parlement dat alles wat Prasad had gedaan, conform de grondwet was. Alle 545 parlementariërs accepteerden dit met meerderheid van stemmen.

Dit impliceert echter niet dat Lalu onschuldig was; zijn handelen was mogelijk niet correct, maar de schuld lag volgens deze redenering bij de grondwet.

Het Probleem van Corruptie en Het Systeem

In 1996 vonden de parlementsverkiezingen plaats, maar niemand behaalde een absolute meerderheid. Er ontstond een zogenaamd 'hung parliament'. Op radio en televisie werd herhaaldelijk gesteld dat de president van India nu zijn eigen wijsheid moest gebruiken.

- Volgens de Indiase grondwet kan zelfs een ongeletterd en gewetenloos persoon president worden. Maar geweten is niet iets dat je op de markt kunt kopen.
- Een land wordt niet bestuurd door geweten. Als dat wel zo zou zijn, waarom zou er dan een grondwet nodig zijn?
- Toen het moment kwam dat de president op zijn geweten moest vertrouwen, bleek dat de grondwet daar geen enkele voorziening voor had.

Het volk kiest de parlementsleden, maar de premier wordt gekozen door het parlement zelf. Hierdoor hangt er altijd druk op de premier, omdat zijn positie afhangt van de gunst van de parlementsleden. Om zijn positie veilig te stellen, verleent de premier posities met privileges aan parlementsleden. Deze praktijk, gedreven door hebzucht en eigenbelang, vormt de basis voor grootschalige corruptie. Kandidaten geven miljoenen uit om parlementslid te worden, en zetten macht en intimidatie in. Dit systeem werkt corruptie in de hand: zoals de koning, zo het volk.

Sociaal Gevolg: Gebrekkig Onderwijs

Door het ontbreken van een effectieve handhaving van de grondwet blijven zelfs 55 jaar na de onafhankelijkheid nog altijd 30 miljoen kinderen zonder onderwijs. Onderwijs zou gratis moeten zijn, maar de kosten zijn zo hoog dat arme mensen er niet eens aan kunnen denken hun kinderen naar school te sturen. Ook wie het zich wel kan veroorloven, ondervindt veel stress door hoge kosten en de druk van bijles.

Ter Vergelijking: De Amerikaanse Grondwet

De Amerikaanse grondwet maakte het land tot de meest ontwikkelde en rijke natie onder de 200 landen wereldwijd. Volgens deze grondwet worden parlementsleden, gouverneurs en de president rechtstreeks door het volk gekozen. Niemand kan, behalve bij bewezen corruptie, binnen vier jaar uit zijn functie worden gezet. Er bestaat daar geen premier.

- Een parlementslicd of een andere functionaris kan geen enkele andere functie met voordelen bekleden; zij blijven gewoon parlementslicd.
- In het parlement maken ze wetten, bevestigen ze goed beleid en verwerpen ze slecht beleid. Verder hebben ze geen extra taken of privileges.
- Hierdoor is er geen enkele prikkel om miljoenen uit te geven om parlementslicd te worden. Corruptie wordt hierdoor vanzelf tegengegaan.

Ook in het Amerikaanse systeem zijn er specifieke bepalingen om kindersterfte te voorkomen en goed onderwijs te garanderen. Geen enkel kind kan vóór de leeftijd van vijf en een half jaar op school worden ingeschreven. Vanaf zes jaar is het verplicht om naar school te gaan, en geen enkel kind krijgt huiswerk. Bijles is niet nodig; ouders hoeven hun kinderen niet extra te ondersteunen. Zo wordt corruptie bij de basis aangepakt.

Slotbeschouwing

Wanneer ons land volledig volgens de huidige grondwet functioneert, zal de corruptie alleen maar toenemen en zal de grondwet zijn kracht verliezen. Dit komt doordat de grondwet nu juist ruimte biedt voor corruptie. Hoe onze grondwet werkelijk zou moeten zijn, wordt als vraag opengelaten en vraagt om verdere bestudering.

59. De Goeroe Granth en het Ontstaan van de Khalsa Panth

Ongeveer 550 jaar geleden bestond het Khalsa Panth nog niet. Guru Nanak, samen met de andere tien goeroes die hem opvolgden, waren allen hindoes van geboorte. In tegenstelling tot wat later gebruikelijk werd, voegden zij niet de naam "Singh" aan hun naam toe, maar "Dev". Guru Nanak Dev Ji stelde de Guru Granth Sahib samen, het heilige boek voor zijn volgelingen. Opmerkelijk is dat deze verzameling geen teksten bevat uit de Veda's, Darshans, Upanishads, Ashtadhyayi, Mahabhashya of andere grammaticale verhandelingen. Guru Nanak Dev Ji stond bekend als een eenvoudig en bescheiden geleerde. Zijn houding tegenover de Veda's was genuanceerd: soms prees hij deze oude geschriften, terwijl hij ze op andere momenten bekritiseerde.

Het was pas met Guru Gobind Singh dat er een ingrijpende verandering plaatsvond. Hij gaf zijn volgelingen de naam "Singh" en stichtte de Khalsa Panth. Het doel van deze nieuwe gemeenschap was het vormen van een krachtig leger ter bescherming van de hindoes. Belangrijk om op te merken is dat de Khalsa in de basis geen sekte was, maar een beschermende orde.

Helaas is de situatie in de loop der tijd veranderd. In de afgelopen tien jaar hebben volgelingen van de Khalsa duizenden hindoes omgebracht, wat een tragische ontwikkeling is. Tegenwoordig identificeren velen van hen zich zelfs niet meer als hindoe, laat staan dat ze de taak op zich nemen om hindoes te beschermen.

60. Brahmaan of Baamaan

In de traditie zijn er duidelijke criteria waaraan een brahmaan moet voldoen. Een brahmaan heeft drie voorname plichten: het uitvoeren en laten uitvoeren van yajna's (rituele offers), het geven en ontvangen van giften, en het bestuderen en onderwijzen van de geschriften. Deze taken zijn niet alleen formele handelingen, maar weerspiegelen een levenswijze die gericht is op spirituele ontwikkeling en dienstbaarheid aan de gemeenschap.

Het is belangrijk om te onderstrepen dat iemand niet automatisch een brahmaan is puur en alleen vanwege zijn geboorte uit een brahmaanse vrouw. De ware essentie van het brahmaan-zijn ligt in het daadwerkelijk bestuderen van de Veda's of Vedische geschriften, én het leven volgens deze leer. Ongeacht iemands afkomst, wordt men pas als echte brahmaan gezien wanneer men deze kennis bezit en naleeft.

Daarentegen is er ook het begrip 'baamaan'. Dit verwijst naar een persoon die slechts uiterlijk als brahmaan wordt beschouwd, maar zich niet daadwerkelijk verdiept in de geschriften of deze naleeft. Een baamaan verricht rituelen voor anderen, maar voert ze niet zelf uit; hij accepteert graag donaties, maar geeft zelf niets weg; hij onderwijst, maar enkel in ruil voor geld. Deze houding staat haaks op de waarden van een ware brahmaan.

Om deze reden wordt elke huisvader geadviseerd om zich alleen te associëren met een echte brahmaan, iemand die de geest en de praktijk van de geschriften daadwerkelijk belichaamt, en niet met een baamaan, die slechts de schijn ophoudt.

61. Waarom worden mensen atheïstisch?

Het atheïsme onder mensen ontstaat vaak door onrecht en ongelijkheid die zij ervaren in de samenleving. Politici, industriëlen, handelaren en landeigenaren kunnen, door het zonder inspanning en via onethische middelen verzamelen van rijkdom, bijdragen aan deze gevoelens. Terwijl zij hun vermogen vergroten en miljoenen verspillen aan uitbundige bruiloften voor hun zonen en dochters, waarbij er rijkelijk wordt uitgegeven aan versieringen, dansers en feesten, worden de stemmen van arme kinderen die lijden aan honger en ziekte genegeerd.

Na veertien uur hard werken, bezweet en uitgeput, zoekt de hongerige en behoeftige man antwoorden bij de pandit (priester). Hij vraagt:

"Pandit Ji! Waarom doet God dit?"

De pandit reageert hierop door te stellen:

"Zo staat het geschreven in het lot. Dit is het spel van het lot."

Deze verklaring, die het lijden toeschrijft aan het lot en Gods wil, heeft een diepgaand effect op de man. Wanneer hij zich realiseert dat zijn ellende, ondanks zijn harde werken, wordt gezien als het gevolg van een goddelijke beschikking, verwerpt hij het idee van een rechtvaardige God. Hierdoor ontstaat er een gevoel van atheïsme en zegt hij:

"Als God mij zoveel kwaad heeft aangedaan, waarom zou ik dan zo'n God aanbidden?"

62. God, Ziel en Natuur

Er bestaan veel misverstanden over het wezen van God, de ziel en de natuur. Sommigen die zich atheïst noemen, beweren dat er geen wezen als God bestaat. Anderen veronderstellen dat de ziel slechts een deel is van de Allerhoogste Ziel en dat, wanneer men bevrijding bereikt, het individuele bestaan van de ziel ophoudt. Volgens deze

gedachte zou de ziel na de dood opgaan in de Allerhoogste Ziel en daarmee verdwijnen. Ook zijn er mensen die geloven dat natuur en andere zaken uiteindelijk vergaan, en verwijzen bijvoorbeeld naar het idee van moslims: "God sprak, en de wereld kwam tot bestaan."

Toch is het belangrijk te begrijpen dat deze drie – God, de ziel en de natuur – allemaal eeuwig zijn. Zij hebben geen begin en geen einde; zij zijn altijd geweest en zullen altijd blijven. Er heeft nooit vernietiging van een van deze drie plaatsgevonden, en dat zal ook nooit gebeuren.

Stel jezelf de vraag: als er geen God zou zijn, wie heeft dan deze prachtige schepping gemaakt? Wie zorgt ervoor dat alles zo ordelijk en geordend verloopt? Zelfs materiële zaken zoals pen en papier, zelfs wanneer ze negenhonderd jaar zouden worden bewaard, verdwijnen uiteindelijk. Maar de ziel houdt nooit op te bestaan.

Voor wie is deze wonderlijke schepping bedoeld? Als een wezen zonder consequenties in God zou kunnen opgaan, waarom zou het zich dan laten leiden door angst voor slechte daden? Er zou geen wedergeboorte zijn en ook geen straf. In deze wereld houdt niets volledig op te bestaan; dingen veranderen alleen van vorm. De natuur zelf bestaat altijd in de vorm van atomen. Toen God zei: "Laat het zijn," waren er enkel atomen aanwezig. Dit betekent dat alles oorspronkelijk uit atomen is opgebouwd en altijd in een bepaalde vorm blijft voortbestaan.

63. Tapa (Tucht, Boetedoening)

Tapa verwijst naar het proces van het verkrijgen van kennis, het plichtsgetrouw uitvoeren van taken en het dienen van ouderen en het land. Hierbij is het essentieel om de moeilijkheden die men op deze weg tegenkomt, geduldig te verdragen. Ware boetedoening ligt dus niet in het ondergaan van extreme lichamelijke beproevingen, maar in het oprecht en toegewijd vervullen van deze taken.

Het menselijk lichaam wordt als bijzonder kostbaar beschouwd; het is niet gemakkelijk te verkrijgen. Daarom is het niet juist om het lichaam doelbewust te kwellen door bijvoorbeeld langdurig op één been te staan, te vasten of andere extreme handelingen te verrichten. Dergelijke praktijken zijn slechts schijnvertoningen en kunnen zelfs als zondig worden gezien. Het ware doel van het lichaam is om het te gebruiken ten behoeve van anderen en het algemeen welzijn, niet om onnodig lijden te veroorzaken.

64. Saava (huwelijk)

In veel tradities wordt gesteld dat er slechts vier maanden in het jaar echt gunstig zijn voor het sluiten van een huwelijk: Ashwin, Kartik, Phalgun en Chaitra. Deze maanden worden als geschikt beschouwd omdat de overige maanden te maken kunnen hebben met ongunstige weersomstandigheden zoals extreme hitte, kou of regen. Dit zorgt niet alleen voor ongemak voor het bruidspaar zelf, maar maakt het ook voor de gasten moeilijk om het huwelijk in goede omstandigheden bij te wonen.

Daarbij speelt de maanfase eveneens een rol: een huwelijk tijdens de afnemende maan (Krishna Paksha) wordt als extra ingewikkeld gezien. Toch is het belangrijk om stil te staan bij de vraag waar deze overtuigingen precies op gebaseerd zijn. Er is weinig concrete onderbouwing in de geschriften te vinden voor de precieze timing en de zogenaamde 'gunstige' maanden. Ook de traditie rond de Rajzvala – de periode van afzondering van de bruid die vier dagen na de bruiloft plaatsvindt – wordt vaak aangehaald, maar de oorsprong en noodzaak ervan blijven onduidelijk.

Het idee van een "Saava", oftewel een gunstige trouwdatum, blijkt bij nader inzien vooral een misverstand te zijn. Men hecht vaak te veel waarde aan deze traditionele opvattingen. In de praktijk levert het vasthouden aan zulke 'gunstige dagen' vaak juist extra moeilijkheden op. Alles wordt duurder: de kosten voor accommodatie, catering en muziek stijgen, en het vergt veel inspanning om alles op deze dagen geregeld te krijgen. Het vermijden van een zogenaamde "ongelukkige dag" lijkt hierdoor een doel op zich te worden, maar dit leidt vaak tot overbodige verspilling. Het is verstandiger om het huwelijk te vieren zonder overdaad en zonder te veel waarde te hechten aan bijgeloof. Het geld dat bespaard wordt door niet mee te gaan in deze tradities, kan beter besteed worden aan mensen die het echt nodig hebben. Luxe en overdadige uitgaven maken mensen om je heen vaak alleen maar jaloers; ze prijzen je misschien in je bijzijn, maar bekritisieren je uitgaven achter je rug om.

Wil je meer weten over een zorgvuldige en zinvolle huwelijksvoltrekking, raadpleeg dan de geschreven huwelijkshandleiding voor een uitgebreidere uitleg.

65. Geest

Veel mensen zijn bang voor geesten en beschouwen deze als de 'jongere broer' van een spook. Vooral 's nachts heerst er veel angst voor deze verschijnselen. In werkelijkheid is er echter niets aan een geest dat ons daadwerkelijk kwaad kan doen. Deze angst komt vooral voort uit misvattingen en een gebrek aan begrip.

Het begrip 'geest' wordt eigenlijk gebruikt wanneer iemand is overleden, maar de laatste rituelen nog niet zijn uitgevoerd. In zo'n geval wordt het overleden lichaam, oftewel de 'dead body', aangeduid als een spook, of 'preta'. Er bestaat dus geen ander soort spook; de angst voor geesten is grotendeels gebaseerd op misverstanden.

66. Shani Devta – Bijgeloof rond Shani's Invloed

Op zaterdagen is het in sommige tradities gebruikelijk dat mensen beelden van Shani Devta, vervaardigd uit ijzer, in een schaal plaatsen en vervolgens van deur tot deur gaan om geld en olie te vragen. De algemene overtuiging is dat het geven van deze giften aan Shani Devta de negatieve invloeden van deze godheid kan afwenden. Veel mensen zijn dan ook sterk geneigd om olie en geld te doneren, in de hoop zichzelf te beschermen tegen tegenspoed.

Toch is het belangrijk om eens kritisch naar deze praktijk te kijken. Wie van deur tot deur gaat en beweert de negatieve invloeden van Shani van anderen op zich te nemen, draagt deze invloed in feite zelf al met zich mee. Het roept de vraag op hoe deze persoon zo krachtig zou zijn dat hij het lot van anderen kan veranderen, terwijl hij zelf afhankelijk is van giften. Waarom zouden we geloven dat iemand anders onze problemen kan oplossen, terwijl we zelf niet in staat zouden zijn om onze eigen tegenslagen het hoofd te bieden?

Het geloof in dergelijke rituelen maakt mensen kwetsbaar en afhankelijk van bijgeloof. In werkelijkheid is het verstandiger om afstand te nemen van deze praktijken en niet mee te gaan in irrationele angsten en gewoontes. Onschuldige mensen worden vaak het slachtoffer van deze misvattingen, terwijl zij juist de kracht in zichzelf zouden moeten zoeken om met tegenslagen om te gaan.

67. De vorm van citroen en chili: bijgeloof en de werkelijkheid

Op zaterdag is het in bepaalde tradities gebruikelijk dat mensen een citroen en zeven groene pepers aan een zwarte draad ophangen bij hun winkels of bedrijven. Men gelooft dat deze handeling boze ogen afweert en dat geesten en kwade invloeden worden tegengehouden. Dit ritueel wordt door velen trouw gevolgd in de hoop zichzelf en hun zaak te beschermen tegen ongeluk.

Toch is het belangrijk om deze gewoonte kritisch te bekijken. In prominente gebouwen, zoals het parlamentsgebouw en het presidentieel paleis, hangt men geen chili of citroen aan de deur. Toch zijn deze plekken nooit getroffen door het boze oog en doen zich daar geen geesten voor. Het is dan ook de vraag of dergelijke rituelen werkelijk bescherming bieden.

De suggestie dat geesten door een simpele citroen en wat pepers zouden worden tegengehouden, is moeilijk serieus te nemen. Het idee dat er als het ware 'kogels' uit het citroen-chili-kanon zouden komen om het kwaad te bestrijden, is niet realistisch. In werkelijkheid belandt deze 'bescherming' na zeven dagen gewoon verpletterd op de grond, zonder ooit zijn vermeende werking te hebben bewezen.

Het is verstandiger om citroenen en pepers op een nuttige manier te gebruiken, in plaats van ze te verspillen aan bijgelovige praktijken die geen aantoonbaar effect hebben. Door kritisch te kijken naar deze tradities, kunnen we onszelf beschermen tegen overbodige angst en verspilling.

68. De zwarte pot op het huis: bijgeloof en werkelijke bescherming

Veel mensen geloven dat het plaatsen van een zwarte pot op hun nieuwe huis bescherming biedt tegen het boze oog. Dit gebruik is vooral onder naïeve mensen wijdverspreid. Er wordt aangenomen dat het boze oog een huis kan treffen, maar als men kijkt naar grote, prominente gebouwen zoals het presidentieel paleis met maar liefst 328 kamers, is het opvallend dat deze nooit door het boze oog zijn getroffen, en dat zonder het gebruik van een zwarte pot. De gedachte dat een huis zonder deze pot kwetsbaar zou zijn voor het boze oog berust dan ook op onwetendheid.

In werkelijkheid draait bescherming van het huis niet om rituelen of potten, maar om praktische maatregelen. Bij het bouwen van een huis is het van belang rekening te houden met bliksem. Een effectieve methode bestaat uit het graven van een gat van 10 tot 15 voet diep in de grond, waarin een koperen draad, zout en ruwe steenkool worden geplaatst. Deze draad moet doorlopen tot aan het einde van het huis. Op het uiteinde van de draad wordt een bal van zout, steenkool en teer achtergelaten. Door deze constructie wordt het huis beschermd tegen blikseminslag; de bliksem wordt effectief afgevoerd, zodat deze nooit inslaat op het huis.

De zwarte potten bieden dus geen werkelijke bescherming. Daarnaast bestaan er andere overtuigingen, zoals het idee dat een winkel naar het noorden moet kijken en een huis naar het zuiden, omdat dit gunstig zou zijn. In de praktijk is er echter geen goed of slecht aan deze richtingen. Waar het werkelijk om draait, is de breedte van de voorkant van het gebouw: hoe breder de voorkant van de winkel, hoe beter. Bij huizen geldt juist dat een kleinere voorkant, waarbij het huis van alle kanten is ingesloten, als beter wordt beschouwd. Het is dus verstandig om bij het bouwen en inrichten van een huis of winkel niet te vertrouwen op bijgeloof, maar te kiezen voor rationele en praktische oplossingen.

69. Oogdonatie: Feiten en Bijgeloof

In ons land leven momenteel ongeveer 1.200.000 mensen die blind zijn en afhankelijk zijn van de hulp van anderen. Tegelijkertijd overlijden er elk jaar circa 800.000 mensen. Wanneer men zich realiseert dat als van iedere overledene de ogen zouden worden gedoneerd, het mogelijk zou zijn om binnen twee jaar iedere blinde in het land weer te laten zien, wordt duidelijk hoe urgent en belangrijk dit vraagstuk is. Het probleem is dus niet het ontbreken van middelen, maar een gebrek aan bewustwording en bereidheid tot donatie.

Helaas heersen er onder een deel van de bevolking hardnekkige misvattingen en bijgelovige overtuigingen die het doneren van ogen na overlijden in de weg staan. Er wordt bijvoorbeeld beweerd dat iemand die zijn ogen doneert na de dood, in een volgend leven zonder ogen zou worden geboren. Zulke opvattingen worden verspreid door mensen die de samenleving eerder naar beneden halen dan vooruithelpen. Dit bijgeloof weerhoudt veel mensen ervan een beslissing te nemen die levensveranderend kan zijn voor een ander.

In werkelijkheid werkt het heel anders. Wie zijn rijkdom, waaronder het vermogen tot zien, inzet om anderen te helpen, wordt volgens religieuze en morele principes juist gezegend met nog meer rijkdom door God. Het op een zinvolle manier doneren wordt dus beloond. Daarentegen verliezen mensen die hun rijkdom verspelen aan zaken als gokken en alcohol, uiteindelijk alles door de wil van God. Ditzelfde principe geldt voor het doneren van de ogen: het gebruik van je zintuigen om anderen te helpen wordt gezien als een groot goed.

Volgens deze denkwijze geeft God juist ogen aan diegenen die hun zicht inzetten en delen met anderen. Wie zijn ogen misbruikt of verspilt, kan er niet op rekenen dat hij in een volgend leven weer gezegend zal worden met zicht. Het is daarom van groot belang om na het overlijden direct de procedure voor oogdonatie op te starten, zodat het geschenk van het zicht doorgegeven kan worden aan iemand die het nodig heeft.

70. Rituelen na de dood: Bijgeloof en Praktijk

In mijn aparte boek, getiteld 'Rituelen na de dood', ga ik dieper in op de verschillende gebruiken en overtuigingen die rondom het sterven en de periode daarna bestaan. Voor wie zich verder wil verdiepen in dit onderwerp, raad ik aan dat boek te lezen.

In het dagelijks leven zijn er talloze bijgeloven die door gewone mensen worden gevolgd. Voorbeelden hiervan zijn het geloof dat een zwarte kat ongeluk brengt wanneer deze je pad kruist, of dat de maandag ongunstig is vanwege 'Dashashool'. Ook bestaan er overtuigingen dat men op zaterdag niet zou moeten reizen of rouwen, en dat het dragen van een bepaalde steen in een ring een specifiek effect zou hebben.

Deze bijgeloven zijn zo talrijk en ingebed in de samenleving dat het opsommen ervan een heel boek zou vullen. Daarom beperk ik me hier tot een selectie van deze overtuigingen, om een indruk te geven van de veelheid en verscheidenheid aan rituelen en gebruiken die met de dood en het dagelijks leven samenhangen.

71. Wie was Radha?

In tempels en op straat klinkt regelmatig de uitroep "Radhe-Radhe". Het valt echter op dat wanneer mensen gevraagd wordt wie Radha nu werkelijk was, ze vaak geen antwoord weten. Volgens de Purana's was Radha getrouwd met Rayaana, die de broer van Kansa was. Dit betekent dat Radha, op basis van deze informatie, Krishna's tante was.

Als we naar de historie kijken, zien we dat er in de Dwapar Yug geen bekende vrouw met de naam Radha was. Wel is in Kaliyug, de huidige tijd, het ritueel rondom de naam Radha geïntroduceerd. Er wordt beweerd dat Radha verliefd was, maar deze opvatting lijkt eerder een verzinsel te zijn.

In de periode van Dwapar Yug was er nog geen sprake van elektriciteit, waardoor het idee dat Radha onder het maanlicht danste, op zijn minst twijfelachtig is. De vraag blijft dus: wie was Radha daadwerkelijk in die tijd?

Krishna stond bekend om zijn politieke scherpzinnigheid en richtte een geheime militie op tegen Kansa. Deze militie bestond uit 16.108 leden, die later Krishna's vrouwen werden genoemd. De militie kreeg de naam "Radha Sena", met Shri Krishna Chandra als leider. Daarom werd Krishna de echtgenoot van 16.108 vrouwen genoemd. Dit is vergelijkbaar met het zeggen dat Dr. A.P.J. Abdul Kalam de "echtgenoot" van een miljard mensen was, waarmee bedoeld wordt dat hij president was en verantwoordelijk voor het volk.

Desondanks vond Krishna's daadwerkelijke huwelijk slechts plaats met één vrouw: Rukmini. Hierover bestaan duidelijke bewijzen. Toch is haar naam in tempels nauwelijks bekend. Rukmini wordt niet genoemd, terwijl Krishna juist samen met zijn "tante" Radha wordt vereerd.

Arme Rukmini, niemand weet waar zij is gebleven.